

universitātes avīze

TREŠDIENA,
25. SEPTEMBRIS,
2002. GADS

№ 2

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

ua ir 80

Maksā 4 rubļi.

STUDENTS

Redakcijas adrese:
Rīgā, pasta kastīte 70.
Slud. maksa 5 rbl. par petitrindīgu
+ 5% slud. nodok.
Darba piedāvātājiem un pieprasītā-
jiem puscena.
Sludinājumus pieņem:
Bruņinieku ielā 20, dz. 30
no plk. 13—15.

Nr. 1. Pirmdien, 25. septembri, 1922. g.

Aschoff, Pathologische Anatomie I, ..	brošēta	197.—
Corning, Pathologische Anatomie, ..	iesieta	231.—
Kürschner, Englische Umgangssprache		
Treadwell, Analytische Chemie		
Kisskalt & Hartmann, ..		
der Bakteriologie		
Smidta, ..		
Bayep, ..		

VISU ZEMIŅU PROLE

Proletomju Students

Ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotās
PĒTERA STUCKAS LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES
PARTIJAS KOMITEJAS, REKTORĀTA, LĒKĀJIS KOMITEJAS, ARODKOMITEJAS IZDEVUMS

Nr. 12/13 (999/1000)   Piekdien, 1973. gada 14. decembrī   Maksā 4 kap.

В интернациональном воспитании юношей и девушек в духе высокого понимания интернационального долга, в духе дружбы между народами заметную роль играет университетский клуб интернациональной дружбы «Горизонт».

Его название вполне оправдывает себя, потому что вечера, встречи, митинги, проводимые клубом, расширяют кругозор студента, помогают больше узнать о жизни его сверстников за рубежом.

В клубе «Горизонт» имеются несколько секций работающих в различных направлениях. Это: зарубежной корреспонденции, перепечатки и перевода; экскурсоводов; оформления; секция, которая занимается агитацией и пропагандой КИДа и в которую входит лекторская группа. Существуют в клубе и другие секции, которые ведут работу по одной какой-либо стране: ГДР, Болгария, Япония.

SZB filozofijas pulciņa priekšsēdētājs V. Zemnieks pastāstīja par jaunu, Vissavienības mēroga studentu filozofu zinātniskā darba koordinācijas formu, J. Bērziņa no psiholoģijas viedokļa piešķārās studentu un pasniedzēju savstarpējām darba attiecībām. Ipašu interesi radīja pusvadītāju fizikas problēmu laboratorijas vadītāja J. Zaķa stāstījums par redzēto ASV, par zinātniskā darba norisi tur. Runātāju izvirzīto jautājumu loks bija tik plašs, ka to izklāst nekādi nespēja iekļauties paredzētajā laika reglamentā, tādēļ vajadzēja aprobežoties ar informatīva rakstura ziņojumu sniegšanu, nedodot iespēju plašākai domu apmaiņai. Nācās pat sašaurināt paredzēto darba kārtību, atsakoties no dalīšanās eksaktā un humanitāro zinātņu sekcijās, kur bija paredzēti pulciņu vadītāju, studentu ziņojumi par darba metodēm un pieredzi.

Notikušais SZB aktīva seminārs bija interesants un vajadzīgs pasākums, deva daudz ierosinoša turpmākajam darbam.
I. MUIZNIEKS,
Bioloģijas fakultātes III kursa students

ki. I. Livonijas
e latviskie raksti.
ksti, I. Refor-
stu uzplaukums.
sti, I. Apgais-
as laiks, III. Pēc

Nr. 1
oc. N. Malta.

lr. 14

LU sācies jauns darba gads

30. augustā Latvijas Universitātes mācībspēki un darbinieki sapulcējās Lielajā aulā uz rektora profesora Ivara Lāča uzrunu.

Publicējam dažus būtiskākos skaitļus un faktus. Pagājušajā gadā akadēmiskos grādus LU ieguvuši 6016 absolventi. 78% no tiem studēja par maksu. LU strauji palielinājies maģistra grādu ieguvušo skaits, tas sastāda 80% no grādus ieguvušo skaita. Doktora grādu ieguvušas 26 personas. Budžetā šim mācību gadam reģistrējušies 1688 studenti, par maksu – 6613. LU sācies rotā-

cijas process, līdz ar to darbojas konkurence, un spējīgākajiem ir iespēja iekļūt budžeta vietās: 304 studenti pagājušajā mācību gadā ierotēja no budžeta maksas grupā, 358 – no maksas budžetā. Tajā pašā laikā Universitātē aug parādnieku skaits, šobrīd tas pārsniedz 1000.

Iepriekšējā mācību gadā bijusi sekmīga pētniecība. Ir izdota 61 monogrāfija, 3300 publikācija. Saņemtas ārzemju balvas un medaļas. Universitātē tagad ir 23 jauni profesori.

ANDA LASE

I semestra I dienas I mirklis

Ar kopīgi dziedāto "Gaudeamus" Doma laukumā, gājienu pa Smiļšu ielu garām Pulvertomim, paklanīšanos pie Brīvības pieminekļa un apstāšanās iepretim mūsu Alma mater 1. septembrī tūkstošiem pirmkursnieku kļuva par pasaulē labākās Universitātes labāko daļu – LU studentiem.

Pasākuma svinīgajā daļā, kuru rīkoja LU kultūras, mākslas un izglītības jaunrades fonds "Juventus", dižākais no LU viriem, rektors Ivars Lācis, vēlot izturību un radošību veiksmīgu turpmāko studiju garajā ceļā, ikvienam pirmkursniekam ceļmaizei deva līdzīgu pāris mazu akadēmisku gudrību.

"Latvijas Universitāte šodien ir ar visplašāko studiju spektru Baltijā. Iespēju papildināt zināšanas šeit var atrast gan potenciālais nākotnes pensārnīksts, gan saules pētnieks, dzejnieks vai dvēseļu gans," rektors apliecināja LU jauno studentu izvēles pareizību.

I. Lācis visiem pirmkursniekiem atgādināja, ka no I semestra I dienas viņi ir ne tikai tiesīgi izmantot daudzās un dažādās akadēmiskās brīvības un dalīties lepmumā par iepriekš saņemto, bet ikviens LU jaunais students ir arī līdzatbildīgs par visiem mūsu Alma mater notiekošajiem procesiem un to rezultātu kvalitāti.

"Visas Universitātes durvis jums būs atvērtas, un aiz visām jūs sagaidīs dzirdīgas ausis," solīja rektors, "varbūt vienīgi ar

nelielu bibelisku piebildi, ka durvis atvērtas gan, bet tikai tiem, kas klauvēs, un ausis dzirdīgas, varbūt pat ļoti, bet tikai tad, ja tiks jautāts."

Rektors arī uzsvēra, ka šodien, kad informācijas daudzums un tās pieejamība attīstās sprādzienveidīgi, ļoti svarīgi ir apzināties, ka spēja uzdot jautājumu nereti ir daudz nozīmīgāka par prasmi atbildēt.

Rīgas domes Izglītības un sporta departamenta direktors Elmārs Vēvers visus klātesošos aicināja nepalaidēt garām studiju gadu sniegto iespēju – māku saprast, ko apgūt un izkopt, viņaprāt, ir tieši studentu privilēģija.

Par gudriem cilvēkiem un labu izglītību kā mūsu valsts labklājības garantu atgādināja LR Izglītības un zinātnes ministrijas Augstākās izglītības un zinātnes departamenta direktors Jānis Čakste.

"Universitātes svarīgākais posms ir sesija, bet, lai to veiksmīgi nokārtotu, jums ir jābūt labiem draugiem," sava amata – LU Studentu padomes priekšsēdētāja – cienīgu padomu sniedza Jānis Palkavnieks, "tāpēc es ieteiktu tos meklēt jau tagad, jo, atrodot jau šovakar piecus labus draugus, jūs varat uzskatīt, ka sesiju esat nokārtojuši."

Ar, kā to nodēvēja pasākuma vadītājs aktieris Harijs Spanovskis, "caurspīdīgu kukuļošanu" savus dekānus īpaši sumināja Sociālo zinātņu, Bioloģijas un Teoloģijas fakultātes pirmkursnieki.

Kora dziesmu, orķestru rit-

mu un svētku salūta apreibrināti, pirmā kursa studenti kopā ar draugiem un atbalstītājiem devās svinīgā gājienā uz savām fakultātēm, lai pēc tam ar godam nopelnītām studentu apliecināšanām kabatā un sev aiz muguras atstātu Akmens tiltu vaigu vaigā tiktos ar sengrieķu filozofu, zinātnieku un visu studentu tēvu Aristoteli Latvijas Dzelzceļa muzejā.

Pasākuma neformālajā daļā, kuru, kā ikgadēju gadu, rīkoja LU Studentu padome, par jauno studentu jautību rūpējās grupas "Exit", "Mundane", "Tumsa" un "O.Z.O.L.S."

Vakara gaitā uz skatuves vairākas reizes kāpa arī Cilvēks – Konkurss, sev līdzīcinot gan jau nedaudz sagurušus puīšus, kuri to, ka "pipē tā kā trāki truši", varēja ekshibicionistiski apliecināt, līdz galam "izvelkot" par pieciem santīmiem Ukrainā pirktus papirosus, gan arī samulsušus pārišus, no kuriem tika prasīts vienīgi erotisks skūpst.

"Atceries, student, tu vari būt viss!" visiem klātesošajiem atgādināja Jaunā studenta svētku ikgadējais ģenerālsponsors, Hansabankas viceprezidents Uģis Zemturis.

Ar Ozola "Gavriks vēl joprojām normāli repo" fonā publiku artistiski uzrunāja (lasīt: uzrejoja) reibinošākā sponsora, a/s Aldaris, prezidents Vitālijs Gavrilovs.

Izskanot provokatīvam LU rektora atgādinājumam par to, ka "sirsniņu alus smārdu no izstaipīta vēdera nākamajā rīdā nest auditorijā nav vērts", uz skatuves, studentu ovāciju pavadīts, beidzot parādījās arī pats Aristotelis (lasīt: aktieris Zigurds Neimanis).

"Būt vai nebūt – tāds ir jautājums," ar dzīvības liesmu vienā rokā viņš iesāka, "bet, ja kāds no jums iedomājas, ka šos vārdus esmu teicis es, lai momentāni atstāj ne tikai šo telpu, bet aizmirst arī par savu sapni kādreiz absolvēt Latvijas Universitāti!"

Nepiespiestajā un draudzīgajā gaisotnē uz Aristoteļa

3. lpp. ▶

Cienītā Universitātes brāži!
godātie Brāņinieki!

Ar šīla gandarījumu redzu Jūs dzīvus un veselus un enerģijas pilnus! Jūs nemaz nespējat iedomāties, cik daudz darbu veicat par savu spēku un vaicāšanu Jūs gūstiet ne tikai no sevis, bet arī no visiem tiem, kas Jūs svinīgi darbu veica pirms Jums. Jūs protat izmantot un izgarantēt visu savas brāģu bagātu vēstures bagātību. Jūs esiet svaistāka un vēl veidīgāki. Jūs protat atrast sludendā un angļuvalodas sirds pūstus. Jūs runājat dieši un atbilst, un ar to ne vienmēr esiet slavēti.

Jūs noturēti piederiet pie tiem, kas veido Latvijas un tās nākotnes sefu. Bū Jums es jūstu tādu un tūstānu.

Nepagūstiet, nepaceliet, neapstājiet, nebēdājiet par to, ka ne viss vēl ir izdarīts, jo manā kas tāds ir jādarbā ar nākotnes!

Jūsu pagātnē vairāki no pūstiem gāzumiem un Jums vienmēr pakļāvīgi Jūris Lācis.

STUDENTS

Maksā 4 rubļi.

1922. gada 25. septembrī iznāk laikraksta "Students" 1. numurs. Tā redaktori - K. Brands un K. Upešleja. Jau pēc mēneša četru lappušu apjoms pieaug līdz astoņām un cena līdz 10 santīmiem.

TAGAD DZERAM ATĒRĻ
isto miera laika
ALU
Kymmela alus darītava
Rīga, Brīvības ielā Nr. 1, tālrunis 182

MEKĒTĀJI ELEGANCI
PEZĪME PAPIROSI
DZOKERS
10 gab - 20 rub

A. Kā tu, draugs, domā, vai mēs ilgi varēsim eksistēt ar šīm kvadrātsaknēm?
B. Stāsta, ka 14 dienas, ja lieto vēl novārītu H₂O

"Studentam" jaunais redaktors - Roberts Spodris

Paziņojums.

Saimnieciskie apstākļi mūs spiež paaugstināt "Students" maksu no 10 uz 20 sant. par Nr. Abon. maksu turpmāk Ls 1 - par mēnesi. - līdz mācības gada beigām Ls 5. -
Laikr. "Students" izdev.

Studentu Padomes vēlēšanas.
balso par № 6.
Nacionālo Studentu Apvienības kandidātu saraksts

LU rektors E. Felsbergs savā kabinetā.

Tiek publicēti materiāli, pieminot Latvijas neatkarību 10. gadadienu. Attēlā - Atsevišķā (studentu) rota Ventas krastos.

Sveiciens jubilejā
"Universitātes Avīzē"!
Vecums nav šķērslis, galvenais -
nepārstāt aukt un nezaudēt
studentisku garu!
Parāks, kas pārvērtīs!
J. Kuzņičevs
LU Zinātņu prorektors
Rīdā, 2002. g. 12. septembris

Vēl daudz ilgus
atvadēmiskus gadus,
daudz darba arī
turpmā!
Jānis Palkovnieks
LU Studentu
padomes
priekšsēdētājs

◀ 1. lpp.

aicinājumu visiem pirmkursniekiem nostāties ar seju vienam pret otru atsaucās viss tūkstošgalvainais pūlis.

Lūkojoties "savu ciņu biedru pagaidām vēl erotikas neaptraipītājās acīs", izskanēja daudzbalssīgs Jaunā studenta zvērests: "Tu neesi nekas! Tu būsi kaut kas! Mēs vēl tiksimies mūsu kursa izlaidumā!"

Post scriptum vietā ikviens pēc brīvas vēlēšanās varēja pievienoties nelielai meditātvai fūģšanai: "Lai Dievs dod mums gudru valdību, normālu stipendiju un skaidru galvu!"

Līdz pirmajai lekcijai apzinīgāko (lasīt: pirmkursnieku) acīm aizvērties un kājam apstāties neļāva kluba "Četri balti krekli" DJ Pēteris.

I semestra I dienas I mirklis bija tā vērts, lai to neaizmirstu tuvākos četrus gadus jau nu pašam noteikti.

GITA LIEPIŅA

jubileja

LU 83. dzimšanas diena

Svinības notiks 28. septembrī. Tās sāksies ar lūgšanu plkst. 10.00 LU Mazajā aulā.

Sekos Senāta svinīgā sēde plkst. 12.00. Tajā tiks sveikti Goda doktora grāda ieguvēji - Bāzeles universitātes profesors Jirgens fon Ungerns-Šternbergs, Stokholmas universitātes profesors Bengts Oke Lennarts Bergmanis, Leipcigas universitātes profesors Dīters Šulcs un Goda biedra nosaukuma ieguvējs Guntis Bērziņš.

Notiks arī LU emeritus profesora Goda nosaukuma ieguvēju apsveikšana un diplo-

mu pasniegšana Ojāram Āboltiņam, Guntim Eberhardam, Rasmai Garlejai, Elmāram Grēnam, Rihardam Kondratovičam, Kārlim Počam, Ausmai Šponai, Uldim Viesturam un Jurim Zaķim.

Tiks pasniegtas arī profesora Ernesta Felsberga stipendijas, Ministers balvas un Kristapa Morberga stipendijas.

Vakarā plkst. 17.00 Lielajā aulā notiks koncerts.

Mūsu Universitāte un mūsu Avīze ir nedalāma mērība - abas olušķi konservatīvas, abas mainībā. Sveiciens svētas! Vēlu saglabāt līdz šim uzkrātās un nostiprinātās vērtības! Lai jūsu kolektīva darbība risinās arvien vairāk mūsu studentu! Lai jums veicas! L. Spruģe.

Lai cirinājams vecums netrāucēlā būt jaunai avīzei jauniem cilvēkiem!
Jūlija Priekšsēdētāja

Lasait un izplatīat **Studentu !!**

VI Baltijas valšu (Somijas, Igaunijas, Latvijas un Lietuvas) studentu olimpiskās sacīkstes vieglatlētikā un futbolā notika šogad Rīgā 11.-13. septembrim. Vieglatlētikā uzvarēja Somija ar 127 p. Foto: Soms Hukkinens uzrādīja tālķeksanā labāko stīlu.

Kommitūtes, kas neaizmirst "iekrītšos" draugus. Uzņēmumā Havannas (Kubā) studentu pēc nesekmīgas demonstrācijas ievietoti policijas "krātņņā". Izteikti līdzjūtību viņiem ieradusās studentu pārstāves.

Divi cilvēki, divi spalvas kāti, desmit pseidonīmi un divi simti latu, tas ir akadēmiskās dzīves laikraksta "Students" sākums. Kādas pārvērtības un kādi sasniegumi iegravēti laika gaitā!

C-vitamins izolēts. Zviedru zinātniekam Rīgā, viņa sievai un ķīmīķim Lalādam izdevās pagatavot tīru C-vitāminu. Ķīmiskās uzdeves ziņā tas stāvēt tuvu narkotīnam, kas atrodams opijā.

L. Ū. Stud. padomes grāmatnīcas jaunais veikals Kr. Barona ielā 6.

Aizrādījumi. Tērbatas Unvers. prof. Tuusopa lekcija: "Alkohols, kokains un tabakšs kā narkotiskas ķīstis", sestdien, 13. martā, pulksten 3 diēnā, L. Ū. 41. auditorijā. Ieeja bez maksas un tikai studentiem. Bez tam vīps noturēs publiskas lekcijas par dzimuma jautājumu 14. martā. Konservatorijā un 15. martā. Konservatorijā un 15. martā. Konservatorijā un 15. martā. Konservatorijā un 15. martā.

Your next Trip — Latvia, the new Tourist Land!

By Kārlis L. Vanags.

If you are looking for quietness, wide horizons, the sun and healthy climate, you have to visit Latvia. It is the country, where everybody who is tired of technique and smoky towns, can rest himself. Besides, Latvia is the cheapest tourist land. Latvia (founded in 1918), the youngest republic at the Baltic Sea, is the largest of the new Baltic States which have been founded on the territory of former Russia. Latvia is the economical and cultural centre of them: she is the bridge between the East (Russia) and the West (Western Europe). Statistics

Visvaldis Jankaus. ("Studenta" jaunais redaktors)

Dāvana no Krievijas Jauns divvalodu dzejas izdevums

Krievijas vēstnieks Latvijā Igors Studeņņikovs LU rektoram Ivaram Lācim pasniedz Krievijas vēstniecības dāvanu – grāmatas Filoloģijas fakultātes Slāvu valodu un literatūru nodaļai

4. septembrī LU Filoloģijas fakultātē notika lietuviešu dzejnieces Judītes Vaičūnaites dzejas izlases "Zemei pieskaroties" atvēršanas svētki. Judīte Vaičūnaite (1937 – 2001) ir Baltijas asamblejas 1996. gada balvas laureāte. Šī grāmata ir lietuviešu dzejnieces un latviešu dzejnieka un atdzejojāja Hermaņa Marģera Majevska (1951 – 2001) kopdarbs, divvalodu dzejas izdevums.

Prezentāciju ar savu klātbūtni pagodināja Lietuvas Republikas prezidents Valds Adamkus un Latvijas Republikas prezidente Vaira Viķe-Freiberga.

LU rektors Ivars Lācis savā uzrunā uzsvēra, ka tieši doma ir tā, ko dzejnieks un filologs atstāj aiz sevis.

Lietuvas Republikas prezidents Valds Adamkus atzina, ka šīs grāmatas atvēršanas svētki ir viens no spilgtākajiem divu valstu un tautu sadarbības apliecinājumiem. Mūsdienų pasaulē tiek daudz runāts par tautu tuvināšanos, un nav dabiskākas atbildes par šiem svētkiem, sacīja Lietuvas prezidents. Valds Adamkus izteica pateicību svētku organizatoriem un pauda pārliecību, ka šī grāmata stiprinās turpmākās mūsu valstu kultūras sadarbības pamatu, jo mums ir, ar ko lepoties un ko rādīt pasaulei.

Latvijas Republikas prezidente Vaira Viķe-Freiberga atzina, ka šī ir liela diena dzejai un tautu draudzībai. Kurai tautai vēl dzeja ir tik svarīga, lai grāmatas atklāšanā piedalītos tās prezidents? Tieši dzejas izjūta ir mūsu, baltu, kopmantojums, lietuviešu dzeja rodama tās kopīgās stīgas, ko atpazīstam, atspulgs no mūsu sejas. Prezidente uzsvēra, ka lietuvieši ir mūsu brāļu tauta, vienīgā, kuras valoda mums ir tik radniecīga. Ziemeļu tautām ir ļoti izjusta saikne ar ziemeļu gaisu, mežu, putniem. Mums tie ir kā elpošana, mantojums un mūsu tiesa. Prezidente atzina, ka iznākusi grāmata ļauj ieskatīties lietuviešu dzejas dvēselē, saskatīt brāļu tautas pagātnes izjūtas, tajā ir daudz kas oriģināls, fascinojošs. Ar latviešu dzeju tai ir daudz kopīga un arī atšķirīga. Uzru-

Fragmentus no grāmatas lasa Knuts Skujenieks

nas noslēgumā Vaira Viķe-Freiberga pauda domu, ka patlaban mūsu tautām ir būtiski stiprināt kultūras un zinātnes saites.

LZA prezidents Jānis Stradiņš uzsvēra, ka šī diena, kad godinām mūžībā aizgājušo lietuviešu dzejnieci, ir diena, kad godinām arī baltu tautas un visas Baltijas vienotību. Būtu labi, ja šeit atrastos arī Igaunijas pārstāvji, atzina Jānis Stradiņš. Emocionāli Lietuva ir mums vistuvākā, īstie brāļi valodas, zināmā mērā mentalitātes ziņā. Jānis Stradiņš informēja, ka cieša sadarbība izveidojusies arī ar Lietuvas Zinātņu akadēmiju. Viņš sacīja, ka mūsu baltu tautām jūtas pretī globalizācijai, nevis ekonomiski, bet iekšēji, garīgi, lai mēs varētu sevi saglabāt. Esam pratuši saudzēt savu mantojumu, tāpēc mums ir sava vieta Eiropā. Jānis Stradiņš novēlēja mūsu tautām nepazudēt, saglabāt savu ipatību.

LU Filoloģijas fakultātes dekāne Janina Kursīte-Pakule pastāstīja, ka jau kopš Filoloģijas fakultātes dibināšanas svarīga vieta tajā atvēlēta lietuviešu un latviešu valodas studijām, iznākuši arī kopīgi izdevumi. Veiksmīga ir Letonikas un Lituanikas centru sadarbība. Raiņis 1912. gadā rakstījis – lai vienotas baltu tautas, jāizdod kopējs dzeju krājums... Tas tagad ir piepildījies. J. Kursīte-Pakule atzina, ka grāmatas atvēršana tieši šeit Filoloģijas fakultātei ir liels gods. Savstarpējā abu tautu bagātināšanās ir jāturpina.

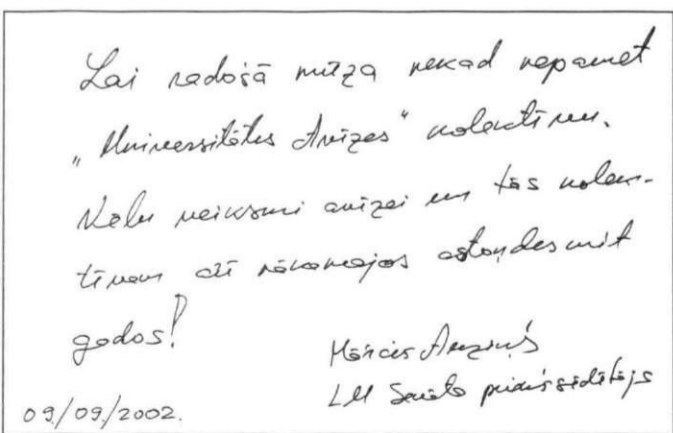
Grāmatas redaktors Knuts Skujenieks pauda domu, ka šis izdevums ir kā solījums turpmākajai sadarbībai un ka latviešu un lietuviešu dzeja nekad nav bijušas konkurentes, bet viena otru papildinājušas.

ANDA LASE

Uzruna ārzemju studentiem

LU apmaiņas-ārzemju valstu studenti, kuri šajā semestrī uzsākuši mācības LU, tikās ar Ārējo sakaru daļas darbiniekiem

"Studentam" iznāk pirmais numurs ar krāsainu vāku (tā gan pagaidām nekļūst par tradīciju).

Patiesi labāk būtu, ja mūsu laikraksti iznāktu ar 4 lappusēm un tās stāstītu par to, kā latvieši cīnās un dzīvē sev ceļu lauž, nekā kad laikraksti iznāk ar 12 un 24 lappusēm, pār kurām valdonīgi plešas noziegumu apraksti.

Jaunā studentu virtuve Raiņa bulvarī 11.

Arhitekturas studenti iekārto savu izstādi.

Pēdējais "Studenta" numurs iznāca 1940. gada 25. jūnijā. Laikraksta pirmajā lapā - K. Ulmaņa uzruna tautai, pēdējā - reklāma: Daugavpils valsts psihiatriskā slimnīca un nervu slimību nodaļa, tālrunis...

Fulbraita programmas stipendiju konkurss

ASV vēstniecība izsludina gadskārtējo ASV valdības konkursu uz Fulbraita programmas stipendijām studentiem, pētniekiem un skolotājiem 2003./2004. mācību gadam.

Bijušais ASV senators Viljams Fulbraits 1946. gadā nodibināja Fulbraita programmu. Tās mērķis ir veicināt savstarpēju izpratni starp ASV un citu valstu iedzīvotājiem. Fulbraita programma darbojas daudzās pasaules valstīs. Kopš 1991. gada ASV valdība ir piešķirusi 75 Fulbraita stipendijas izciliem studentiem, skolotājiem un profesoriem no Latvijas.

Stipendija tiek piešķirta uz vienu mācību gadu, un tā sedz

mācību maksu ASV universitātē (studentiem), veselības apdrošināšanu, uzturēšanās un ceļa izdevumus. Pretendentiem uz stipendiju jābūt oficiāli reģistrētiem Latvijas iedzīvotājiem, pieteikumi netiek pieņemti no kandidātiem ar dubultu pilsonību. Pieteikšanās laikā studentiem jāatrodas Latvijā.

Studentiem, piesakoties uz šo stipendiju, līdz 2003. gadam jābūt ieguvušiem vismaz bakalaura grāda izglītību. Iespējams pieteikties studijām jebkurā jomā, izņemot fiziku, matemātiku, ķīmiju un medicīnu. Uz stipendiju var pieteikties pētnieki, kas jau ieguvuši doktora grādu vai gatavojas pabeigt disertāciju. Iespējams pieteikties uz pētījumu veikša-

nu jebkurā jomā, izņemot medicīnu. Skolotājiem, kas vēlas piedalīties Fulbraita skolotāju apmaiņas programmā, nepieciešama prasme pasniegt noteikto mācību priekšmetu angļu valodā ASV pamatskolā vai vidusskolā.

Informāciju par pieteikšanās iespējams iegūt ASV vēstniecības Latvijā Preses un kultūras nodaļā, kā arī internetā.

ASV vēstniecība Rīgā, Preses un kultūras nodaļa
Smilšu ielā 7, Rīgā, LV-1050
Tālr.: 7216478

Interneta adrese: www.usembassy.lv

Preses pārstāvja e-pasta adrese: kaspars@usembassy.lv

Pieci ieguvēji

Apdrošināšanas a/s RSK piešķirusi stipendijas pieciem LU studentiem. Informācija par konkursa norisi bija publicēta "Universitātes Avīzē" š.g. 30. aprīlī. Stipendiju ieguvēji šogad ir:

1. Edolfa K., Ķīmijas fak.
2. Isajevs S., Medicīnas fak.
3. Laime S., Filoloģijas fak.
4. Titarenko D., Ekonomikas un vad. fak.
5. Cepīte D., Fizikas un matemātikas fak.

*Pirmkārt, Daudz laimes!
Otrkārt, nepalikt pie zīm 80, bet turpināt vēl 80 gadu ražīgu darbu!
Tārcārt, kurlināt savu lasītāju loku, snidzot vēl studentiskāmu informāciju!
"Vajag tikai raust..."*

*Ank Malija
Studente
LU OP locekle*

Daudz laimes dzimšanas dienā!

Latvijas Universitātes zinātne un tehnikas vēstures muzejs vēl savam kolēģim - radošajam, "Universitātes Avīzē" veidotājam - radošajam, drosmīgam un neapmierinātam ar mūsu tēva mīle ar vēsturisko motīvu hronikas veidošanu kopā ar kolēģi, arvien audzēt un pilnveidojoties ir liels prieks nodarboties ar jums, apzinot un saglabājot mūsu LU vēsturi.

*L. Vondzele
LU LU muzeja
direktora vietniece*

Apsveicam!

sveicam

Ludmilai Paugai – jubileja

Universitātes Bibliotēkas Komplektēšanas nodaļas vadītāja LUDMILA PAUGA 21. augustā atskatījās uz 60 mūža gadiem.

Viņa nāk no intelīgentas ģimenes, jau no bērnības pieradusi sarunāties ar grāmatām – tā, kā citi bērni sarunājas ar rotaļlietām. Ludmilas vecāku plašajā mājas bibliotēkā bija pat simt gadu veci folianti, bet bērnība viņai saistās ar košām bērnu grāmatām.

Profesiju Ludmila Pauga apguva Pēterpilī, Bibliotēku tehnikumā, slīpējot sevi pasaules kultūras centrā, mācoties pie augsta līmeņa pasniedzējiem. Drīz pēc atgriešanās Latvijā Ludmila Pauga nonāca LU Bibliotēkā, kur jau ilgu gadus ir Komplektēšanas nodaļas vadītāja. Viņa strādāja un vienlaikus mācījās Universitātē. Bieži radās iespēja tikties ar pasniedzējiem, sadarboties ar citiem interesantiem cilvēkiem. Nākamgad mūsu "ilgdzīvotāja" varēs atskatīties uz 40 darba gadiem LU Bibliotēkā. Motivāciju strādāt tieši šajā kolektīvā veidojusi saskarsme ar gadsimtu gaitā krātājam garīgajam vē-

tībām, kas bagātina pašu darba darītāju. Otrā nenoliedzama priekšrocība: darbs intelīgentā, augsti izglītotā kolektīvā, kuru apņēmu ipaša aura. Iejusties bija viegli. Uz darbu Ludmila Pauga vienmēr gājusi ar prieku. Materiālo stimulu gan pagaidām pam...

Savulaik no darba brīvajos brīžos Ludmila Pauga bijusi ekskursiju vadītāja, gan atklājot citiem pasaules daudzveidību, gan pati daudz ceļojot. Vīlināt vīlinājuši arī teātri, opera.

Gunārs Mangulis – LU Bibliotēkas direktors:

– Grāmatu ceļš bibliotēkā sākas ar Komplektēšanas nodaļu, kurai jāveic virkne svarīgu uzdevumu – studijām nepieciešamo grāmatu izvēle, optimālo piegādes variantu izvēle, iegādāto grāmatu pirmapstrāde un inventarizācija, līdzekļu izlietošanas plānošana un kontrole. Tas viss nozīmē aktīvu sadarbību ar studiju programmu direktoriem un pasniedzējiem, grāmatu tirdzniecības firmām, izdevējiem un veikalēm, citām LU un LU Bibliotēkas struktūrvienībām. Visu šo darbu kompleksu jau il-

gus gadus sekmīgi vada Ludmila Pauga. Tāpēc – paldies viņai par padarīto, veselību un izturību daudziem turpmākiem gadiem.

Elvira Vēvere – LU Bibliotēkas direktora vietniece:

– Par Ludmilu Paugu varu teikt tikai vislabāko – gan kā par kolēģi, gan speciālisti. Viņa ir cilvēks, uz kuru var paļauties. Perfekta darba darītāja.

Valija Liepkalne – Lasītāju apkalpošanas nodaļas vadītāja:

– Esmu iepazinusi Ludmilu Paugu kā labu profesionāli, lietišķu sava darba darītāju. Ir bijusi izdevība būt kopā ar Ludmilu arī ārpusdarba aktivitātēs. Piemēram, pieredzes apmaiņas braucienā uz Viļņu atklājās, cik tikama kolēģe viņa ir: draudzīga, ar humora izjūtu.

VIJA APINĪTE

*14. g. sveiciens "Universitātes Avīzē" publicēja!
Esot radoši, sarīkot dzīvi daudz labā un
stāvēt par to citiem. Esot darīgi, tātad -
labīgi! Esot vajadzīgi citiem!*

*Fenu -
Vija Apinīte*

PADOMJU STUDENTS

Pēc sešu gadu pārtraukuma vācu okupācijas laikā, kad students nezināja, 1945. gadā studentu prese Latvijas Universitātē atkal atjaunojās. Un tā, kopš 1945. gada pavasara iznāk "Padomju Students", kas ir "Studenta" tiešais pēcnācējs.

Viņš zina, par ko balso

Students A. Kadīls pie vēlēšanu urnas. Viņš balso par savas dzimenes plašajām perspektīvām, par tālāku Dzimenes uzplaukumu. V. Staņko foto

8. marts – starptautiskā sieviešu diena

Kvēls sveiciens Padomju sievietēm – savas Dzimenes patriotēm

Sieviete PSRS piešķirtas līdzīgas tiesības ar vīrieti visās sociālās, valsts, kultūras un sabiedriskās politikas jomās

STRADA BIEDRI UN ESU DROŠS

TAVU DARBU TĀRĀ

PADOMJU ARMĪTA

Starptautiskās Studentu savienības himna.

Studentu dzimta šķērs pasauli pāri.
Daudz jaunu draugu vārpārt esmu mī:
Sauli un silgumu dabu ārī
Liecāmā un dāimā vairs neņemam tī!

Pieciēdājums:

Draudzības spēks
Lāssam gā,
Stiprāks par atomu ieročiem būs.
Miera, kas suvi,
Nevārde laust,
Gatavi sagrūt to esam mūs arvien!
Saulains kā rīts,
Draudzības vīns,
Tevām uz laimi ceļi vien!

Sirdis lai sīnīnēi degtu un kaustu,
Darbā un cīņā mūsu vajaga augs!
Mīlam mūs sīnīnēi, brīvu un skaļu,
Tāds, kas tautas uz laimi var saukt.

Pieciēdājums:

Cīņā par Dzimteni bija kad jāiet
Draudzība dzimta, ko nevārde laust;
Pēdējai pūķūnēl, studentī, stājiet,
Mīlam lai pūķūnēl mīrdādāms esūt!
Pieciēdājums.

Rotācija

Rotācija ir ikgadējs konkurss uz valsts budžeta dotētajām studiju vietām. Tā ir iespēja tiem, kas studē par maksu, iekļūt budžeta vietā.

Ir sācies jaunais mācību gads. Vasara pagājusi, un pagājušā gada pirmkursnieki ir piedalījušies Latvijas Universitātes neseno apstiprinātajā rotācijā. Lai uzzinātu ko vairāk par rotāciju un tās norisi, 3. septembrī "Universitātes Avīzes" redakcijas telpās notika speciāli veidota diskusija. Tajā piedalījās Latvijas Universitātes administratīvais direktors Jānis Stonis, Studentu padomes priekšsēdētājs Jānis Palkavnieks, Ekonomikas un vadības fakultātes 2. kursa studente Ilze Millere, Filoloģijas fakultātes 2. kursa students Mārtiņš Drēģeris, kā arī viesis no Rīgas Tehniskās universitātes – pirmās kategorijas speciāliste Ināra Graudiņa. Diskusiju "Rotācija" vadīja Ilze Prūse.

- Kāda ir jūsu saistība ar rotāciju?

Ilze Millere: - Es esmu veiksmīgi pirmo gadu piedalījies rotācijā un saglabāju savu budžeta vietu.

Jānis Palkavnieks: - Es pats nerotēju, jo esmu 4. kursā. Pārstašu Studentu padomi, kur savulaik bija tā, kas nāca klajā ar iniciatīvu ieviest rotāciju. Pagājušajā mācību gadā mēs veicām rotācijas informācijas akciju - vienu nedēļu katrā fakultātē, lai pēc tam nebūtu pārpratumu. Studentiem skaidrojām, kas ir rotācija, kā tā notiek utt.

Ināra Graudiņa: - Es esmu no Rīgas Tehniskās universitātes. Mums rotācija ir jau sen. Pats galvenais tajā ir formula. Tur ir tik ļoti daudz plusu un minusu...

Mārtiņš Drēģeris: - Es arī biju rotācijas procesā iekšā. Paliku budžetā.

- Kā tas bija? Kādi ir tavi iespaidi?

M. D.: - Tas notika pirmo reizi, tādēļ bija neziņa... Loģiski, ka bija uztraukums un stress. Un vēl kas - pirmais gads, kad students vēl nav iegājis tajā Universitātes aprītē... Minuss ir tāds, ka paiet pusgads, kamēr students apjēdz,

kur atrodas, un konstatē, kas viņam isti ir jādara. Līdz ar to varbūt cieš arī atzīmes.

- Stopa kungs, kāda ir jūsu saistība ar rotāciju?

Jānis Stonis: - Es izpildīju Senāta lēmumu. Manā pārziņā ir Informāciju sistēma, uz kuras bāzes notika rotācija. Rotācijas algoritms tika realizēts, izmantojot Informācijas sistēmu. Esmu piedalījies arī konsultācijās gan ar studentiem, gan ar pasniedzējiem. Par rotāciju kaut ko mazliet zinu - tā es teiktu.

- Lūdzu, īsumā formulējiet, kāds ir jūsu personiskais viedoklis par rotāciju.

J. S.: - Principā domāju - tā ir laba ideja... Rotācijas rezultāti pierāda, ka tā saucamā gulēšana uz laurim tomēr vēl nav izskausta. Atklāti sakot, ideja par kaut ko līdzīgu rotācijai mums bija, ja nemaldos, 1990. vai 1991. gadā, kad rakstījām Universitātei tā saucamo pirmo studiju rulli.

- Kāpēc rotāciju realizēja tikai tagad?

J. S.: - Tas laiks finansiāli bija vēl smagāks nekā tagad. Studentiem nebija ne studiju kredīta, nekā. Studiju kredīts ir viens no nosacījumiem, kas ļauj realizēt rotāciju, nenovedot studentu galīgā bezizejas situācijā. Tajā laikā bija vēl viens arguments - bieži vien tie studenti, kuri, izrotējot ārā, uzreiz nevarēja samaksāt studiju maksu, varēja momentā tikt, vismaz puīši, paņemti armijā. Varbūt kredīts tagad ir tas, kas atļauj realizēt rotāciju.

- Tātad, jūsuprāt, rotācija ir laba?

J. S.: - Jā!

- Kādas ir citu domas par rotāciju?

M. D.: - Tas ir stimuls mācīties! Iespēja un cerība tiem, kuri ir maksas grupā, tikt budžetā un otrādi. Minuss vienīgi humanitārajām zinātnēm - ja vidējā atzīme ir apmēram vienāda un ja ir kādi mutiskie eksāmeni vai esejas veida darbs, sākas pasniedzēja subjektivitāte. Ja balles ir gandrīz vienādas, tad viss varētu notikt uz labi laimi. Ja jau students mācās labi - uz 9, 10 un 8 - tad nevarētu būt nekādu problēmu, taču, ja ir 7 ar komatu...

- Tātad rotācija, tavuprāt, ir laba vai slikta lieta?

M. D.: - Gan laba, gan slikta. Vidēja.

- Citu domas?

I. G.: - Nu, bet, ja ir 4 kredīti - priekšmets rotācijā aizņem vienu vietu, bet, ja ir 2 kredīti, - citu.

J. S.: - Svērtā vidējā atzīme...

Jā, bet kolēģim bija bažas par to subjektivitāti. Pie manis bija atnākušas meitenes no pirmā kursa ekonomistiem. Viņas teica,

ka, tā kā pirmajā kursā ir ļoti liels skaits studentu, viņi tiek dalīti grupās. Bieži vien sadalīšanas principi varbūt nav tik labi statistiski pamatoti. Meiteņu ideja bija tāda, ka budžeta grupai, kurā ir vairāk budžeta studentu, pasniedzējs ir vājāks nekā citām vai arī otrādi. Varbūt prasības ir stiprākas nekā maksas grupai, varbūt pasniedzējs ir stiprāks vai arī prasības vājākas... Bet no tā mēs šobrīd nevaram izvairīties, ja nav analizēts konkrētais gadījums.

I. G.: - Bet vai tad jums nav budžetnieki un maksātāji vienā grupā?

J. S.: - Ir, bet... Uz konkrētās bāzes, ja tajā ir, pieņemsim, tūkstoš studentu, varbūt desmit procenti no viņiem ir budžetnieki. Iespējams, kādā grupā budžetnieku ir vairāk.

- Skaidrs, bet, atgriežoties pie jautājuma - vai, jūsuprāt, rotācija ir laba lieta?

I. G.: - Noteikti laba, jo, ja tiešām saņemam un mācās, ir iespēja no maksātājiem tikt budžetniekos.

J. P.: - Es uzskatu, ka rotācija ir ne tikai laba, bet izcila, perfekta. Tādēļ, ka tas ir godīgi... Jo, kā zināms, iestāties Universitātē, jāliek iestājekšāmens. Un es neredzu nopietnu pamatu, kādēļ iestājekšāmeni, kas principā ilgst vienu vai divas stundas, kurās viens varbūt bija uztraucies vai tam līdzīgi, izlemj turpmākos četrus gadus. Manuprāt, rotācija ir tas, ka katru gadu jāmacās.

- Cilvēks ir gājis sagatavošanas kursos un cītīgi gatavojies iestājekšāmeniem. Pārdzīvojis diezgan lielu stresu, viņš veiksmīgi tos nokārto un iekļūst budžetā. Rotācijas dēļ stress studentiem ir jāpārdzīvo katru gadu. Vai morālā slodze tiem, kas ir budžetā, nav pārāk liela?

J. P.: - Uz šo jautājumu ir jāskatās daudz globālāk. Morālā slodze ir arī tad, ja cilvēks strādā un par to saņem naudu. Ja reiz valsts vai Universitāte par studentu maksā, viņam par to ir kaut kāda veida jātdara, un Universitātei labākais atdarījums no studenta ir tas, ka viņš labi mācās.

M. D.: - Vai nav tā, ka pirmajā gadā, kā jau es teicu iepriekš, students vēl nespēj isti orientēties, kas notiek, un uzreiz nokļūst maksātājos? Ja rotāciju sāktu no otrā gada...

J. S.: - Bet viņi visi ir vienāda situācijā.

J. P.: - Tieši tā! Piekritu, ka pirmajā gadā ir grūti orientēties. Ir tehniskās lietas, piemēram, reģistrācija un tam līdzīgi, es pats tam esmu gājis cauri, tas nav viegli. Atnākot no vidusskolas, šeit visam ir jāseko līdz pašam, bet, manuprāt, tas nekādā veidā nevar ietekmēt atzīmes, jo, ja students

ir pierakstījis uz attiecīgo kursu un to normāli nokārtojis, tad, man šķiet, nekādas tehniskās lietas viņu ietekmēt nevar.

I. G.: - Un rēķina jau gadu, nevis pirmo semestri.

J. P.: - Nu ja - vērtē jau visu gadu.

I. G.: - Tātad bija ļoti daudz studentu, kuri pirmajā semestrī neiekļāvās un nesaprata. Bet jau pavasari viņiem bija skaidrs, ka ir jāiet un jāizdara, ka viņus pielaidīs pie sesijas un viņi to nokārto.

- Kā jūs vērtējat rotāciju?

I. M.: - Manuprāt, sistēma ir tašnīga, tomēr, nenoliedzami, tā padara mācīšanās procesu daudz saspringtāku un stresaināku. Man liekas, ka, samazinoties budžeta vietām, kā, piemēram, šogad Ekonomikas un vadības fakultātē - piecas reizes, rotācijas nozīme mazināsies.

- Jā, starp citu - ja ir, piemēram, 25 budžeta vietas, vai ir vērts veidot rotāciju?

J. S.: - Rotācija notiek divās kārtās. Tātad principā ir tā saucamais augšējais procenta slānis, ko sauc par saudzējamajiem un kuri neriskē izkrist. Tas tātad ir Studentu padomes vai visu studentu dialogs ar administrāciju, jo tikpat labi var noteikt 0% utt. Šajā gadījumā bija šis 70% saudzēšanas režīms...

- Jautājums bija tāds, vai ir jēga rotācijai, ja ir tikai 25 budžeta vietas, jo, piemēram, ja budžetnieks kaut ko nenokārto un viņam ir parāds, viņš automātiski tiek izmests no budžeta...

J. S.: - Jūs tā domājat?

- Tā tas ir.

J. S.: - Nu, tā nav visur. Tam tā vajadzētu būt, bet principā fakultātes vadības attieksme bieži vien ir samērā saudzējoša - tā pieļauj parādus. Pat šajā gadā no tiem, kuri rotēja, t. i., piedalījās rotācijā, 221 budžetnieks bija parādnieks. Tas ir ļoti liels skaits!

- Interesanti... Bet atsevišķās fakultātēs, ja budžetniekam ir parāds C daļā, viņš uzreiz no budžeta ir ārā.

J. S.: - Jā, protams.

- Tādā gadījumā nav isti godīgi, ka dažas fakultātes uz parādiem skatās caur pirkstiem.

J. S.: - Nemsim vērā, ka mums ir programmas, kurās ir tikai budžeta vietas. Un tik un tā rotācijas rezultātā pēc visiem noteikumiem, kas ir ieviesti, pat, ja programmā ir tikai budžetnieki, ja ir parādi, viņi izrotē un nokļūst maksātājos. Rotācija tātad atceļ šo subjektivitāti fakultātēs.

Mums ir tādas programmas, kurās ir tikai budžeta studenti, bet rotācijas rullī ir uz-

"Cik man gadu?"
"Tikpat, cik jāstarpinājam"
"Tik, cik es spēdu."

10. Vācietis!
Esiet radoši, interesanti,
studentiski, un galvenais
objektivi!

Ar cieņu,
Kristīne Ante

rakstīti tā, ka nav citu variantu, kā šis parādnieks ierotē maksas grupā. Tai pašā laikā vienmēr ir kaut kādi iemesli. Vecāko kursu studenti zina, ka programmas direktors var atļaut parādniekiem eksāmenu nokārtot līdz, teiksim, nākamā mēneša pirmajam datumam, un šis students savas pozīcijas saglabā.

- Kas varētu būt galvenie zaudētāji rotācijas rezultātā?

I. M.: - Manuprāt, ja kādā maksas fakultātē ir ļoti mazs budžeta vietu skaits, iznāk matu skaldīšana. Ja atbrivojas, pieņemsim, piecas budžeta vietas, tad budžetā no tā sauktajiem maksiniekiem varbūt tiek kāds, kuram vidējā atzīme ir 8.5, bet kāds, kuram ir 8.47, ne tiek.

J. P.: - Te es gribētu pieņemt, ka tāpēc rotācija ir buferis jeb drošības josla. Principā tie 30%, kas rotē otrajā kārtā, varētu būt potenciālie parādnieki, nesekmīgie u.tml. Ja rotācija būtu pilnīga - 100%, tad varētu uzskatīt, ka mēs cināmies par 0.1 balli, bet šini gadījumā iznāk tā, ka tie labie - normālie, sekmīgie studenti - jau ir pasargāti. Es uzskatu, ka tie procenti, kas paliek otrajai kārtai, nav nedz izcilnieki, nedz arī īpaši sekmīgie un nav arī īpaši centušies gada laikā.

I. M.: - Bet starp tiem labākajiem maksātājiem ir minimāla starpība...

J. P.: - Viņi jau paliek drošības joslā.

J. S.: - Faktiski jautājums par zaudētājiem un ieguvējiem ir filozofiskas kategorijas, uz to nevar atbildēt vienkāršā veidā, ka mēs visu varam izmērīt latos vai punktos. Es domāju, ka tikpat labi ieguvums ir tas, ka varbūt tas cilvēks, kurš šajā gadā pārgāja no maksas budžetā, jo mācījās labāk, to darīja tikai rotācijas dēļ. Vai varbūt tas, kurš šajā gadā pārgāja no budžeta uz maksu, nākamajā gadā sapratis un sevi piespiedis - viņam būs stimuls mācīties labāk.

- Ja ir rotācija, tad pats svarīgākais ir atzīme, jo tā visu izšķir. Vai, pieaugot atzīmes līmenim, nepastāv iespēja, ka vairošies studentu mēģinājumi ietekmēt pasniedzējus?

J. S.: - Tā ir pieņemts, ka apjoms tiek mērīts kredītpunktos, bet kvalitāte - atzīmēs. Jā, tas tā ir. Jūs sakāt, ka rotācija stimulēs to, ka atzīmes tiek iz-

Paldies par paveikto
astondesmit gados!
Novēlu prasījus un
saprotošus lasītājus, bet
pašai "Universitātes Avīsei"
nēraudot tēmu!

Janis Kurmiņš

Rotācija

◀ 6. lpp.

liktas neatbilstoši zināšanām vai neadekvāti un tā tālāk...

- **Es teicu, ka tas tā varētu būt.**

J. P.: - Es neuzskatu, ka rotācija, kā bieži vien diezgan aplami formulē, ir sacensība, iespēja kādam kaut kur tikt vai tamlīdzīgi. Nesen arī mēs, veicot informācijas akciju, akcentējām to, ka rotācija nav sacensība. Ja skatāmies netieši, tikpat labi varētu būt kāda liela stipendija - ja tu labi mācies, valsts tev piešķir budžeta vietu.

- **Bet sacensība tomēr pastāv... Uz robežas starp budžetu un maksu ciņa ir ļoti saspringta.**

J. P.: - Sacensība pastāv jebkurā gadījumā.

M. D.: - Problēma tiešām ir vienīgi tur, kur ir robeža - budžets un maksa. Mūsu fakultātē, kur A daļas kursos ir mutiskie eksāmeni, kādā eksāmenā vienam studentam ieliek piemēram, 9, otram 8. Nākošajā A daļas kursā atkal mutiskais eksāmens - vienam, piemēram, 7, otram 8. Varbūt tur tiešām var subjektīvi vērtēt... Varbūt... Nezinu...

J. S.: - Studentam ir tiesības jebkurā gadījumā apelēt, pat neņemot vērā rotāciju. Pirmajās trijās nedēļās viņam ir tiesības apelēt pret izvirzītajām prasībām, kā kārtot eksāmenu. Pēc tam, ja viņš uzskata, ka eksāmenā ir novērtēti neatbilstoši zināšanām, viņam ir tiesības apelēt.

I. M.: - Bet tas jau laikam ir bijis...

J. S.: - Tas tā ir visu laiku. Tas nav saistīts ar rotāciju. Bijuši gadījumi...

- **Cik?**

J. S.: - Man grūti teikt. To var zināt mācību prorektors, vislabāk - dekāni, jo pirmā instance, kam būtu jāpalīdz, ir dekāns.

- **Skaidrs. Turpināsim par rotāciju!**

I. G.: - Mums sesijas laikā ir jauts uzlabot atzīmi - nevis izlabot nesekmīgo, bet uzlabot. Es gribētu jautāt, vai jūsu rotācijas formulā ņem vērā uzlaboto vai pirmo atzīmi?

J. S.: - Redzat, mums īsti nav formulējuma "uzlabot" vai... Pēc ruļļiem mums neeksistē sesija, ir semestris. Protams, visu dara pēdējās četrās nedēļās, ko formāli varam uzskatīt par sesiju. Ir programmas, kur eksāmenus kārtoti ik pēc diviem mēnešiem.

I. G.: - Tātad ir tāds variants, bet ko ņem vērā?

J. S.: - Gala atzīmi - to, ko pēdējo izliek.

I. G.: - Mums ir tā, ka pasniedzējs lapu pēc eksāmena nodod trīs dienu laikā. Tur šim studentam ir 8, bet, neskatoties uz rotāciju, viņam ir tiesības šo atzīmi uzlabot.

I. G.: - Students uzskata,

ka viņš māk labāk, bet tajā reizē viņam nepalaimējas. Viņš izlabo atzīmi uz 9, pat uz 10, bet rangā jeb, kā mēs sakām, šajā formulā viņu ieliek ar zemāko atzīmi. Jā, viņš saņem teicamnieka stipendiju, bet... Ar to mums radās neapmierinātība. Students arī nevarēja pārbaudīt, kāpēc viņam dotos uzrādā šādu vidējo atzīmi, bet viņš, rēķinot pats, nekādi pie tādas netiek.

- **Cik ilgi RTU darbojas rotācija?**

I. G.: - Apmēram četrus gadus.

- **Un kāds bija tās mehānisms?**

I. G.: - Kā izstrādāja pirmo formulu, tā netika mainīta. Vadība neņēma vērā šos dažus jautājumus, papildinājumus, kas ir ļoti būtiski.

J. S.: - Bet ir viena būtiska atšķirība starp abām universitātēm... Būtiski ir procenti, cik ir maksas studentu.

I. G.: - Tas pats par sevi saprotams.

- **RTU rotācija tika likvidēta. Kāpēc?**

I. G.: - Tāpēc, ka neviens neuzņēmās izlabot šīs dažas nepilnības.

- **Ši bija viena nepilnība, kādas bija citas?**

I. G.: - Sesijas laikā, ja bija ieskaite, tika likta atzīme 6, ja ieskaite nebija - lika 0, un ieskaite, piemēram, bija fizikulturā. Pie mums neņēma vērā sesijas pagarinājumu. Ja cilvēks eksāmena laikā tiešām bija slims, viņam "aizgāja" nullīte...

- **Un kā ir Latvijas Universitātē?**

J. S.: - Ja ir parādi, tad automātiski ir jāmaksā.

- **Tad iznāk, ka, ja studentam ir pagarinājums, piemēram, slimības dēļ, tas viņam skaitās kā parāds.**

J. S.: - Slimības dēļ var anulēt reģistrāciju konkrētajā semestrī vai arī piešķirt akadēmisko. Ar dekāna lēmumu principā var kaut kādā veidā pateikt, ka šis cilvēks rotācijā nepiedalās.

- **Kas LU izvirzīja ideju par rotāciju?**

J. P.: - No mūsu Studentu padomes nāca ideja, bet tas bija tikai idejas līmenī.

J. S.: - Ir vēl viens pluss. Es gribu teikt, ka rotācija nedaudz operatīvāk sakārto datu bāzi.

- **Taču, ja pēc rotācijas ieviešanas ir kāda kļūda, to likvidēt ir daudz grūtāk...**

J. S.: - Kādu kļūdu jūs domājat?

- **Piemēram, kad students reģistrējas uz kādu kursu atsevišķi un lietvedis kļūdas pēc pierēģistrē pavisam citu personu - citu studentu ar identisku uzvārdu.**

J. S.: - Kļūdities var visi, bet tad ir algoritmi, kā var kļūdu labot. Pirmkārt, lietvedim pašam ir jāpārbauda.

- **Skaidrs. Kā šāda kļūda**

tiek labota?

J. S.: - Lietvedis pats to var izlabot. Ja kļūda atklājas pēc rotācijas... Bija šāds gadījums. Studente 26. jūnijā bija nokārtojusi eksāmenu. Pārējā grupa šo eksāmenu bija kārtojusi daudz agrāk, un pasniedzēja šīs studentes atzīmi bija ielikusi tajā pašā protokolā. Līdz ar to lietvedis tajā pašā protokolā nebija šo atzīmi ievadījis. Pārrekinājam viņai vidējo atzīmi un pieņemam lēmumu, ka viņa tiek budžētā papildus, pārējie nemainās.

- **Tiek radīta papildu budžeta vieta?**

J. S.: - Jā, principā tas tā tiek darīts, bet īstenībā mums budžeta vietas rotācijas kārtībā paliek brīvas.

- **Budžeta vietas paliek brīvas?**

J. S.: - Kopā - jā. Manuprāt, vēsturniekos ir tādi gadījumi, ka parādnieku ir tik daudz, ka pirmajā rotācijas kārtā budžeta vieta ir vairāk nekā studentu, kuri būtu tiesīgi tās aizpildīt. Rotācijas kārtība neparedz, ka šīs vietas no otrās kārtas varētu pārlikt uz pirmo, tāpēc paliek brīvas, neaizņemtas budžeta vietas.

- **Tad jau tas ir šīs sistēmas minuss.**

J. S.: - Ja students gadu nav mācījies un viņam ir parāds, vai tas ir minuss sistēmā?

- **Nē, minuss, es uzskatu, ir tāds, ka ir valsts iedalīti budžeta līdzekļi, par kuriem students varētu mācīties, bet tie netiek izmantoti. Ja maksas students labi mācās, kāpēc gan viņš nevarētu šīs brīvas vietas pelnīt aizņemt?**

J. S.: - Var. Pēc tam tās var aizpildīt. Tās jau nav garantētas tikai pirmajam kursam vien.

Fakultātē Senāts ir apstiprinājis budžeta vietas, un fakultātes dome var izskatīt priekšlikumus par to, vai studentu var pārcelt. Arī pirms rotācijas studentus pārcēla no maksas budžētā un no budžeta maksas grupā. Šī kārtība jau nav atcelta. Šajā konkrētajā gadījumā tas nenotika tāpēc, ka studentiem bija lieli parādi.

- **Vai ir notikusi kāda atsevišķa darbinieku apmācība saistībā ar rotāciju?**

J. S.: - Ne visiem, bet sistēmas lietotājiem.

- **Kā jūs vērtējat šigada rotācijas norisi LU?**

J. P.: - Ļoti pozitīvi. Kad mēs sākām informācijas akciju, ievācām ļoti daudz jautājumu, kurus arī apkopojām. Nebiju iedomājies, ka viss noritēs tik gludi un perfekti kā šogad. Manuprāt, ja pirmo gadu rotācija noritēja tik labi, nākošgad būs vēl labāk, un trešajā gadā tā būs atstrādāta līdz sikumiem.

Mūsu informācijas akciju dienas bija ļoti labi apmeklētas, un bija ļoti daudz jautājumu. Ķērām tā saucamās blusas, kad studenti uzdod jautājumu,

kas nebija paredzēts. Mēs tās apkopojām un nodevām rektoram. Manuprāt, šī akcija noritēja ļoti veiksmīgi.

Vairāk ir tikusi no maksas budžētā, nevis otrādi.

J. S.: - Kopā rotācijas iespaidā 304 studenti pārgājuši no budžeta maksas grupā un 358 - no maksas grupas budžētā, bet vēl 221 budžetnieks ir parādnieks.

- **Kādas bija galvenās ar rotāciju saistītās problēmas?**

J. S.: - Es domāju, ka bija nedaudz problēmu ar termiņiem - tos mums ir jāpārdomā. Joprojām par problēmu uzskatu arī kredītu piešķiršanas procedūru.

- **Kā vajadzētu rīkoties nākotnē?**

J. S.: - Nākamajā gadā rotēs jau divi kursi. Arī uzņemšana acimredzot aizvirzās aizvien vairāk uz augustu. Diemžēl ar esošo darbinieku skaitu uzskatu arī kredītu piešķiršanas procedūru.

- **Tātad viena problēma varētu būt termiņi.**

J. S.: - Termiņi un kredīšana, jo Universitāte ir ieinteresēta, lai tad, kad students sāk studijas, par viņu jau būtu samaksāts.

- **Kas ir galvenās personas un institūcijas, kuras ir tiešā veidā saistītas ar rotācijas īstenošanu LU?**

J. P.: - Lietvedis, kurš ievada datus. Tad dekāns - ja ir apelācija vai kāda nesaprašanās. Nākamā ļoti atbildīgā persona ir LUIS datu sistēmas administrators, kā arī mācību prorektors. Un vēl - pirmais ķēdes posms tajā visā ir students, jo, kā zināms, viņam ir sava parole, lai iekļūtu LUIS'ā un pirms rotācijas dienas, kad tiek nopiesta šī poga, ieietu savā failā un visu pārbaudītu.

- **Ļoti lielai daļai studentu nav pieejams internets, un ne jau vienmēr viņi var paskatīties savas atzīmes. Bez tam ir tāda problēma, ka no ārpuses šai informācijai dažreiz nevar piekļūt.**

J. P.: - Tam es nepiekrītu.

J. S.: - Es arī tam nepiekrītu. No kurienes - "no ārpuses?"

- **No LU datorklasēm LUIS sistēmā var tikt vienmēr, bet no citurienes tas dažreiz neizdodas.**

J. P.: - Ir uzlikta vairākas aizsardzības. Es pats to lietoju komandējumos. Ir gadījumi, kad tiek mēģināts pieslēgties un darīt to, ko nevajag. Principā

"Tasai tēvi, ko atzina nāve
Piedzimt, dzīvot un tāmī kalt,
Cilvēks nedrīkst būt zāģis pret sevi
Un smilcēt kā pūcēšs balets...
Tā vai netā, bet atjūt nākos -
Viss, kas cilvēks ir,
No negāzības pret sevi nākos..."
10. EKSENE!
Jānis Stānis

Universitātes 80. gadadiņā
vēlu tai atcerēties Jāņa Valters vārdus:
"Kad ticai vīna dzīve ir,
Kad ticai vīnreiz dzīvot un mirt,
Es uzdevātos nenobēties."
Jāņa Valdi Fotamāns,
Sociālās pedagoģijas centrs
Lietvedis

pieslēgties var.

J. S.: - Tam es nepavisam negribētu piekrist, ka nav laika vai vietas, jo, piemēram, pačatot un sūtit ē-pastus iespējas ir.

- **Cilvēks, kurš dzīvo, piemēram, Grobiņā - tur datoru nav tik daudz, lai viņš čatotu un darītu vēl kaut ko. Un ne jau katram mājās ir dators.**

J. P.: - Datorklase?

- **Pa vasaru?**

J. P.: - Sesijas laikā.

J. S.: - Nokārto eksāmenu un pēc sesijas paskatās, vai lietvedis ir ievadījis atzīmi.

- **Kamēr tās atzīmes parādās, students jau ir aizbraucis mājās.**

J. P.: - Tā ir nianse, bet kas neattiecas uz lietu, jo tikpat labi students var arī nepamanīt, ka ir izrotējis vai ka te studē.

J. S.: - Viņš arī nepamana, ka ir atskaitīts (mums ir gadījumi) un mācās gadu ilgāk.

J. P.: - Nav tā, ka Universitātei ir tikai pienākumi. Kā zināms, studenti ir Universitātes personāls. Arī man kā studentam ir pienākums, un es ar to rēķinos. Mans pienākums, mana atbildība ir pasekot tam līdzī. Banāls salīdzinājums - jūs vienmēr pārbaudāt, cik saņem mat algā, kāpēc gan nepārbaudīt, kāda atzīme ir ielikta?

Es neuzskatu, ka tas ir arguments.

Mācību gada sākumā Lielaajā aulā bija tikšanās ar pirmkursniekiem, kur informēja tieši par šiem jautājumiem. Visi zina - gan pagājušā gada, gan šāgada pirmkursnieki - ka viņiem ir pieeja LUIS datu sistēmai un tur esošie dati ir jāpārbauda. Šeit nav vidusskola, mēs neskrīsim katram pakal un nenorādīsim, kur jāiet.

Paldies par atsaucību diskusijas dalībniekiem!

ILZE PRŪSE

Uzdevums lasīt "UA", redaktors, kas arīzē iet augšup - tiepat kā Universitāte kopumā. Navēl, lai pēc gadiem 80 tagadējo "UA" būtu vismaz tiepat interesanti lasīt kā šobrīd Latvijas laika "Studentu".
Mūžam jaun
Rihards Eglais

Par ko debatēja un satraucās "Students"

Man priekšā "Universitātes Avīzes" priekšteča - laikraksta "Students" - komplekti. Šī izdevuma 1. numurā iznāca 1922. gada 25. septembrī - kādu laiku pēc tam, kad darbu uzsāka Universitāte.

Jau sākot ar pirmajiem numuriem, "Students" katrā numurā plaši informēja par STUDENTU DZĪVI ARZEMĒS. Aizvien biežāk parādījās materiāli par docētāju un studentu ārzemju komandējumiem vai tūrisma braucieniem. 1922. gada 6. decembra numurā saistoši stāstīts par Gruzijas studentu viesošanās Rīgā un komunistu okupāciju šajā zemē. Uzzinām par Krievijas augstskolu ideoloģizāciju un nabadzību, kādā tur dzīvo studenti, arī to, kā piepelnās turku studenti. 1929. gada 10. decembrī rakstīts par studentu nemieriem Eiropā, bijušās pat fiziskas sadursmes.

Lai propagandētu Latviju, "Students" reizumis visu numuru vai atsevišķus rakstus iespieda svešvalodās. Piemēram, 1934. gada 28. aprīļa numurs angļu valodā ar Kārļa Ulmaņa ievadu vēltis Latvijas sasniegumiem.

Studentiem raksturīga tendence biedroties dažādās ORGANIZĀCIJĀS. Avīze bieži rakstīja par korporāciju aktivitātēm. Mazāk zināmas bija t. s. novadniecības - vienas dzimtas vietas studentu biedrošanās, taču veidojās arī tās. Par studentu organizācijām ārzemēs stāstīts, akcentējot pozitīvo pieredzi. Īpaši daudz informēts par Studentu padomes darbu. Tuvojoties Studentu padomes vēlēšanām, izdevums publicēja gan sarakstus, gan programmas. Sniegta plaša informācija par šo organizāciju rīkotajiem akadēmiskajiem vakariem, par vērtīgām tradīcijām - Studentu dienām, Atturības nedēļu (1929. gada 20. septembra numurā).

Katrai organizācijai nepieciešams savs nams, un jau 1926. gadā sākās priekšdarbi, lai uzbūvētu Studentu namu. Par šo projektu vairākkārt rakstīja "Students", taču nesaskaņu dēļ namu neuzcēla.

Katrā numurā pietiekami daudz vietas ierādīts STUDENTU IKDIENAI. Piemēram,

1922. gada 1. numurā ievietots materiāls par to, ka vajadzētu atjaunot studentu lasītavu. Kāda studente savukārt satraucas, ka ne uz visām Nacionālās operas izrādēm ir iegādājamas lētās biļetes. Rakstīts par palīdzību trūcīgajiem studentiem, kas saņemta no Kanādas. Latvijas Kultūras fonda pabalstus nolēms piešķirt trūcīgajiem Latgales studentiem. 1932. gada 22. oktobrī publicēta fotoreportāža, kā studenti uz Brīvdabas muzeju no Kurzemes pārveduši un uzstādījuši kļētiņu.

1. numurā ar prieku ziņots, ka Filoloģijas un filozofijas fakultātē "... visiem rakstiem, kuri tiek iesniegti fakultātē, jābūt rakstītiem pareizā jaunā ortogrāfijā, pretējā gadījumā tos atstās bez ievērbas". Informēts par jauna zobārstniecības kabineta izveidi. Laikā, kad daudzi dzīvoja trūkumā, no Lundas (Zviedrijā) saņemti 38 750 rubļi, kurus Studentu Palīdzības komiteja nodošot virtuvei lētāku pusdienu izsniegšanai trūcīgajiem studentiem. Studentu virtuve atrodas nepiemērotās telpās, satraucās "Students". Savukārt 1929. gada 8. novembrī pausts sašutums, ka studentu vidū tomēr nerimstas uzdzīve, putinot gan pašu buršu, gan viņu vecāku dzīvi. Par ikdienu reizumis rakstīts humoristiski vai satīriski. Kurioza ziņa: kādā lekcijā esot apgalvots, ka pērķona negaiss Meksikā plosījies ... 424 dienas gadā. Un roku bučošana arī neesot laba, domā kāds autors, jo... nehygieniska. Vēl kāds kuriozs - 1925. gada 6. februārī kāds esot pareģojis ... pastardienu. Redakcija ziņu uzskatījusi par nopietna raksta vērtu, aicinot neticēt šarlatāniem.

IZCILU PERSONĪBU ataiņojumam "Students" pievērsās ikvienā numurā. Arī viņu aiziešanai mūžībā. Piemēram, 1922. gada 3. numurā - publikācija "Miris un vakar zemes klēpi guldīs Jurjānu Andrejs". 1923. gada 17. janvārī publicēta apcere par Rūdolfu Blaumani. Populāri tolaik bijuši rakstnieku vakari ar slaveno autoru un aktieri piedalīšanos. Jubilejas raksti vēltiti K. Ulmanim sešdesmitgadē, profesoram Dr. K. Balodim 25 gadu zinātniskā darba

atcerē. Šai rakstu nošķirai pieder 1938. gada 15. februāra publikācija par Zentu Mauriņu, kura ar darbu par Fr. Bārdas pasaules uzskatu aizstāvējusi doktora disertāciju. Noticis pulkveža Brieža piemiņas vakars. Pēc 13 gadiem J. Poruks pārvests uz Rīgu un uzņests visaugstākajā kalnā Meža kapos, informē "Students". Ar interesi lasāmas apceres par latviešu un cittautu kultūras dīzenajiem.

1932. gada 17. decembrī rakstā "Apvārdības" vēstīts, ka pēc dažām dienām iznāks beidzamā - piecdesmit piektā - K. Milenbaha un J. Endzelina Latviešu valodas vārdnīcas burtnīca. Savukārt 1933. gada 3. marta numurā redakcija sveica profesoru J. Endzelīnu 60. dzimšanas dienā.

"Students" allaž ar plašiem rakstiem atzīmēja valsts un savas augstskolas jubilejas, neaizmirstot arī pats savus darba svētkus. 1939. gada 10. oktobrī publicēts plašs K. Kundziņa raksts "Kā celās mūsu Universitāte".

Laikrakstam pieņemoties varēšanā, tajā arvien nozīmīgāku vietu ieņēma PROBLĒMRAKSTI. Īpaša loma ierādīta tā saucamajiem mūžīgajiem tematiem - rakstiem par pasaules filozofijas jaunākajiem virzieniem. Nozīmīgas ir profesora Vasilija Sinaiska trīsdesmitajos gados rakstītās apceres: "Kam mums jābūt, lai mēs būtu cilvēki", "Virietis un sievietē kā cilvēka dzīves problēma", "Dzīvība, nāve un mila". Izcilāko autoru vidū dzejnieks un publicists Leonīds Breikšs. Piemēram, 1937. gada 30. novembrī publicēta apcere "Mūsu tautas psihiskā jeb garīgā organizēšana", bet 1939. gada 15. maijā - publikācija "Jaunā laikmeta dvēsele".

"Students" daudz rakstīja par attiecībām starp latviešiem un nelatviešiem, arī starp dažādu tautību LU studentiem, allaž iestājoties par latviešu valodas tiesībām mūsu tēvzemē. 1922. gada 9. numurā aizsākta tēma par vācu studentu ignoranci pret latviskumu, latviešu valodu. Vācu studentu korporācijas atteikušās lietot latviešu valodu konventa sēdēs. Kad latvieši ar to nav bijuši mierā, vācieši aizgājuši no prezidiju kon-

venta. Dažās publikācijās pausts sašutums, ka LU ir pārāk liels nelatviešu īpatsvars. Šeko skaidrojošs raksts, ka daudzi gados jauni latvieši gājuši bojā brīvības cīņās, ka sliktāks nekā, piemēram, ebrejiem vai vāciešiem ir latviešu materiālais stāvoklis, kas mazina iespējas skoloties. Šo objektīvo apstākļu dēļ radusies disproporcija. "Students" satraucās par kreiso ekstrēmistu - komunistu - ideju izplatību augstskolā. Kāda studente par piederību slepenai komunistu organizācijai pat apcietināta un nodota prokuratūras rīcībā. Lietuvas universitātes studenti - sociālisti, kurus par demonstrācijām izslēdza no augstskolas, atstājuši savu valsti, lai turpinātu studijas Prāgā un Viņē, ziņo "Students". Virkni rakstu publicējis nacionāli domājošs autors un dievturis Brastiņu Ernests. Piemēram, 1931. gada 6. martā lasāms viņa folklorā balstītais raksts "Izsmelsim Daugavu!". 1922. gada 13. decembrī Haralds Eldgasts rakstīja par situāciju, kad latvieši kā nācija tikai veidojas. Tēma turpināta 1929. gada 11. oktobrī - rakstā "Vai mūsu nācija sajūta ir stabila?".

Vairākas publikācijas vēltitas Latvijā aktuālajai inteliģento bezdarbnieku problēmai. Kādēļ viņi vispār radušies kara izpostītā zemē, kurā netrūkst ko darīt? Jābūt taču piedāvājumiem, apmaksātām darba vietām!

Jau kopš 1923. gada 28. februāra numura "Students" regulāri rakstīja par sievietes diskrimināciju darba tirgū, tās cēloni saskatot novecojušajā uzskatā par sievieti tikai kā baudas objektu. Savukārt 1925. gada 26. novembrī sekoja pretraksts "Modernās sievietes tiesašana". Argumentēts un līdzsvarots bija Annas Ķeniņas raksts "Kādi vārdi izglītotām sievietēm" 1931. gada 21. martā.

Tālaika skarbo realitāti atspoguļoja raksti par tuberkulozi studentu vidū, par bistamo plaisu starp pilsētu un laukiem. "Students" publicēja sava laika slavenāko latviešu filozofu atziņas, piemēram, P. Dāles lekciju "Filozofija un reliģija", profesora K. Kundziņa pārdomas "Ko varam prasīt no mūsu stu-

dentiem".

Izlasīšanas vērti arī mūsdienās ir problēmrausti par sarežģītām psiholoģijas problēmām: pašnāvību cēloņiem, mūs-laiku garīgā paguruma cēloņiem: "... šī dzīvība un steiga, diemžēl, nepieder garīgajai dzīvei. Mūs-laiku drudžainā dzīve ir mūsu materiālā un jutekliskā dzīve, kam ar garu nav nekā kopēja." 1930. gada 20. martā publicēts raksts "Inteliģence un pusinteliģence mūsu valsts dzīvē", kurā sacīts: "Mūsu valsts izskatās tāda sasteigta - birokrātiskās iestādes strādā gausi un slikti, klibo likumdošana, vai katrā valdībā atgadās pa ministram aiz pārpratuma." Kā šodien rakstīts.

Nacionāla laikraksta attieksme pret K. Ulmaņa apvērsumu 1934. gada 15. maijā bija visnotaļ pozitīva. 1934. gada 21. aprīlī publicēts ievadraksts "Par apvērsumu", kā arī E. Virzas tēlojums "Vadonim". 1938. gada 28. janvārī laikraksts atskatījās uz Draudzīgā aicinājuma trešo gadskārtu.

1938. gada 16. novembrī sarakā ar Latvijas 20. gadskārtu sākās rakstu sērija "Latvijas tautas spēku koncentrācija", kas turpinājās vairākos numuros ar materiāliem: "Politiski vienota tauta", "Latvietis ražīgā būvniecības darbā", "Par latviešu dabas zinātnieku sasniegumiem", "Razošanas racionalizācija". 1939. gada 1. aprīlī iespiesta pazīstamā publicista A. Krodera apcere "Latvija ir nacionāla valsts", bet 1939. gada 18. novembrī - viņa apcere "Solidārisms".

Un vispēdīgi - 1940. GADS. 3. februāra numurā redakcija atskatījās uz K. Ulmaņa 40 darba gadiem Latvijā, bet 15. martā ziņoja, ka miris viens no mūsu izcilākajiem talantiem Edvarts Virza. 15. aprīlī Kurts Fridrihsons publicēja atmiņas "Manas stundas ar Andreju Zīdu". Tajā pašā numurā kā teātra kritiķis reprezentējās vēlāk slavenais režisors Oļģerts Kroders ar apceri par Fr. Sillera "Dona Kihota" uzvedumu Nacionālajā teātrī. "Studenta" pēdējais numurs iznāca 10. maijā.

VĪJA APINĪTE

Padomju Students
LATVIJAS VALSTS UNIVERSITĀTES

Partija un Lenins - kā divi brāļi - kuri gan vairāk mīlēti - vēsturei mīlams? Kad runājam - Lenins, domājam - partija; kad runājam - partija, domājam - Lenins.

Autosekcijā
Attēlā: Juridiskās fak. V kursa studente I. Ciganova mācību nodarbības.

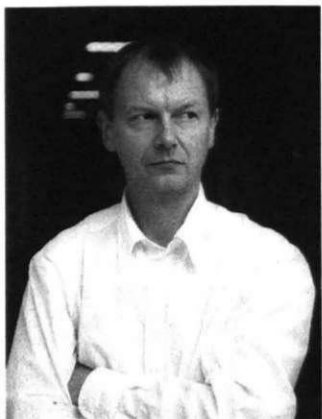
Uz nestabiliem plota akadēmisko parādu jūrā.

Universitātes viena fakultāte ziņa par otras dzīvi tikpat maz kā par dzīvību uz Marsa.
(No debatēm LUV komjaunatnes organizācijas X konferencē)

Lektors runā pārāk īsi - Val gan daudz te pierakstīs Labāk šajās piezīmēs Kallus vīrus lezīmēs.

Ideāls – strādāt aiz pavērtām durvīm

Saruna par socioloģiju, tās kontekstu zinātnu vidē mūsdienās, atklājumiem un prioritātēm ar Sociālo zinātņu fakultātes profesoru TĀLI TISENKOPFU.

- Kāds ir ceļš līdz profesora statusam Latvijas Universitātē?

- Profesorus Universitātē ievēl zinātnu nozaru profesoru padomes. Tā kā socioloģijai vēl nav savas profesoru padomes, tad mani ievēlēja ekonomikas profesoru padome.

- Kāda ir konkurence?

- ASV ir ļoti liela konkurence, kandidātu skaits uz vienu profesora vietu sniedzas simtos. Arī Vācijas universitātēs konkurence ir liela, kandidātu skaits sniedz desmitus, ziemeļvalstu universitātēs ir vidēja konkurence – līdz desmit kandidātiem. Latvijā parasti nav nekādas konkurences, kandidāts lielākoties ir viens vairāku iemeslu dēļ. Latvijā zinātnes lauks ir diezgan ierobežots, zinātnieku skaits katrā nozarē ir neliels. Tie, kuri darbojas zinātnē, nojaus situāciju un izredzes. Visi jau saprot, kurai personai izsludinātā vieta domāta. Tomēr tas nenozīmē, ka līmenis ir zems. Vērtēšanā tiek ņemtas vērā zinātniskās publikācijas, līdzšinējās akadēmiskās darbības kvalitāte, pedagoģiskais darbs ar studentiem, organizatoriskais darbs un daļiņa dažādās padomēs un komisijās.

- Kādas jaunas iespējas jums dod profesora amats?

- No formālā viedokļa profesors ir augstākais akadēmiskais nosaukums Universitātē. Pēc

būtības tas nozīmē, ka nepieciešams pārskatīt līdzšinējo darba stilu, režīmu, kvalitāti. Profesoram jāizvirza sev jauni, kvalitatīvi, augstāki uzdevumi. Saskaņā ar Universitātes Satversmi profesoriem ir tiesības un pienākums strādāt ar doktorantiem. Viņiem jādomā arī par nozares stratēģiju Universitātē, par to, kā socioloģija attīstīsies tālāk.

Ieguvumi ir akadēmiskā statusa un akadēmiskās brīvības augstāka institucionalizācija. Akadēmiskā brīvība ir svarīga, tā sasaucas ar tādām būtiskām lietām kā zinātnisko pētījumu kvalitāte un nozares stratēģija. Rektors akadēmiskā gada ievadrunā atzīmēja iekšējās atbildības nozīmību akadēmiskās brīvības ietvaros. Iekšējām kvalitātes kontroles mehānismam ir jānotur Universitāti uz kvalitātes sliekšņiem. Pašnovērtējumā ir vairākas svarīgas lietas, kurām jāpievērš uzmanība, piemēram, pasniedzēju kvalifikācija, studentu sekmes, radošā sadarbība ar studentiem. Attiecībā uz mācībspēkiem un profesoriem svarīgi novērtēšanas aspekti ir zinātnisko publikāciju skaits un to līmenis, proti, izdevumu reputācija starptautiskā mērogā.

- Vai daļu sava laika veltāt arī pasniedzēja darbam?

- Jā, bet mazāko daļu. Profesoram vienlaicīgi strādāt par zinātnieku un pasniedzēju (ko dažkārt sauc arī par telpas pieņemšanu) ir diezgan grūti. Šis lomas, manuprāt, ir gandrīz nesavienojamas. Bet varbūt es maldos. Mana pārliecība ir tāda, ka profesora dzīvē zinātniskā pētniecība ir prioritāra. Tomēr nākas iet arī auditorijās un lasīt lekcijas. Šī pretruna nav atrisināta nekur pasaulē – ikviens profesors, manuprāt, gribētu strādāt aiz slēgtām vai tikai viegli pavērtām durvīm. Tas ir arī mans ideāls. Rietumu universitātēs profesoriem jālasa mazāk lekciju nekā Latvijā. Taču ar to es nedomāju, ka profesoram vajadzētu izvairīties no publiskuma. Gluži otrādi, viņam ir mērķtiecīgi jāuzrunā plašāka sabiedrība, jāietekmē intelektuālais un politiskais klimats. Taču vienkāšā auditoriju apskatīšana,

izmantojot savas balss saites, nebūtu labākais risinājums.

- Kas jums ir īpaši nozīmīgs jūsu zinātniskajā darbā?

- Zinātnē man patīk "lauka darbs" – praktiskā pētniecība. Socioloģijā tās ir lielākoties intervijas, novērojumi, tikšanās, aptaujas. Vēl mani saista rezultātu apkopošana, izskaidrošana un analīzes rakstīšana; tā var iegūt gan zinātniska raksta formu ar sausu valodu, gan socioloģiskas esejas veidu ar tēlainu valodu. Mani saista, ja pētījums "uzrunā" svarīgu sociālu problēmu, kuras noskaidrošanā ir risināšanā ir ieinteresētas konkrētas institūcijas, arī dāsna samaksa. Ir būtiski, lai pētījuma rezultāti atstātu iespaidu uz sabiedrību. Man patīk pētīšanas process un tā sociālā pieprasījuma aspekts.

- Vai jums ir būtiski, lai jūsu darbiem būtu auditorija, lasītājs?

- Jā, man tas ir svarīgi. Protams, ir pētnieki, kuri "raksta atvilktnē" un neinteresējas par to, lai viņu radītie teksti būtu prasmīgi un saprotami uzrakstīti. Es cenšos, lai manis rakstītais būtu labā valodā, saprotams un atstātu iespaidu.

- Vai pēdējā laikā jums ir bijuši kādi socioloģiska rakstura atklājumi?

- Jā. Kādā projektā gatavoju rakstu par publisko atbildību Latvijas jaunajā demokrātijā. Mana pieeja bija diezgan robusta – definēju, ka publiskā atbildība ir atbildīgas attiecības starp politiķiem un vēlētajiem. Iznāca, ka atbildība pastāv it kā starp diviem poliēm, ka tās jēga būtu rūpēties par kopēja labuma ideju, lai politika apmierinātu daudzu cilvēku mērķus. Vērtīgs atklājums bija kāda kolēģa komentārs – par kādu kopīgu labumu var runāt mūsu sadrumstlotajā, sašķeltajā sabiedrībā, kur katrs cenšas pēc saviem mērķiem un kur uzņēmīga runāšana par publisku labumu liekas aizdomīga, pat bīstama. Šajā diskusijā par politikas nozīmi es biju pārspīlējis kopējo vērtību ideju un divpusējas attiecības. Tagad es to definētu savādāk – publiskā atbildība ir daudzpusē-

jas atbildības un atskaitīšanās attiecības un procedūras starp vieniem sabiedriskās dzīves un politiskā procesa dalībniekiem.

- Vai jūsu pētījumi aptver tikai Latviju?

- Tie ietver gan tikai Latvijas problemātiku, gan Latvijas problemātiku Eiropas Savienības kontekstā. Ikviens mans projekts, kas ir Latvijas Zinātnes padomes finansēts, sasaucas arī ar maniem starptautiskajiem projektiem. Zinātniskā problemātika un tematiskā diena kārtība socioloģijā faktiski ir internacionalizēta. Atšķirības ir tikai projektu finansēšanas avotos. Ir projekti, ko finansē nacionāli fondi, piemēram, Latvijas Zinātnes padome vai ministrijas, pasūtot lietīškus socioloģiskus pētījumus. Ir citi projekti, kurus finansē starptautiskas organizācijas, piemēram, Eiropas Savienības 5. Ietvara programma, Ziemeļvalstu pētniecības fondi utt. Šajos projektos vienmēr ir vairākas dalībvalstis.

- Kāda šobrīd ir socioloģiskā problemātika?

- Tā ir līdzīga kā citur pasaulē – runā par atstumtību, sabiedrības fragmentāciju, nepieciešamību integrēt sabiedrību, par politiskām iespējām, kā to darīt. Tiek veidotas teorijas par mūsdienu sabiedrību, tehnoloģijas pieaugošo ietekmi uz cilvēku dzīvi, globalizāciju. Šīs teorijas arvien vairāk ietver domu par politiskiem risinājumiem. Ir arī detalizētākas zinātniskās programmas un projekti, piemēram, par vides aizsardzību, cilvēkresursu attīstīšanu, zināšanām un inovāciju, darba tirgu utt.

- Kāda ir socioloģijas vieta zinātnes kontekstā Latvijā?

- Universitāte ir kā milzīga mašīna, te pārstāvētas visas zinātnu nozares. Iekšēji socioloģija Latvijā jau ir institucionalizēju-

sies, pietiekami labi "nostājušies uz kājām". Kā pierādījumu varētu minēt daudzas valdības un starptautisko organizāciju pasūtītos pētījumus, kurus sociologi veikuši saistībā ar dažādām politiskajām reformām izglītības, veselības, lauku attīstības, uzņēmējdarbības un citās jomās. Socioloģija ir visai pieprasīta, tā labi atrod savu vietu kopējā pētnieciskajā un politiskajā mašīnējā. Tomēr zinātnes ansamblī socioloģija vēl nav pietiekami nostiprinājusies, pietiekami atzīta no "vecu zinātnu" puses. Zinātnu savstarpējā mijiedarbē ir dinamiska. Nevarētu arī teikt, ka kāds mūs īpaši "zāgētu", Universitātes vadība mūs atbalsta.

Eiropas zinātnē tuvākajai nākotnei kopumā ir definētas septiņas pētnieciskās prioritātes – biotehnoloģija, kosmosa pētniecība un citas. Vieta šo prioritāšu sarakstā atvēlēta arī sociālajām zinātnēm pārvaldības un demokrātijas jautājumu izpētē. Tomēr būtiski ir saprast, ka zinātnē mākslīgi uzspiestas prioritātes var nedarboties. Viens no maniem pēdējā laika pārsteidzošiem socioloģiskiem atklājumiem – dzīve ir diezgan laba, kāda tā ir. Piemēram, atbalstīt doktorantu pētījumus, viņu disertāciju rakstīšanu, sadarboties ar viņiem projektos, piedāvāt viņiem iespējas. Labāk ir piedāvāt nevis utopiskus uzlabojumus, bet atbalstīt sekmīgus reālos procesus. Realistiska pieeja zinātnē ir daudz patīkamāka arī cilvēciskajā ziņā, tā rada daudz mazāk konfliktu nekā utopiskā pieeja.

- Kas ir nākamā loģiskā pakāpe aiz profesora grāda?

- Marasms... Piedodiet! (Smieklīgi.)

ANDA LASE

Bieži prese savu darbu balsta sensācijās un skandalos. Jums ir tā unikālā iespēja visu pamatot īstās zinātnēs un zināšanās. Tas jums daudzvairāk ir izdevies. Paldies jums par to! Lai Dievs jums palīdz kalpot Universitātei un Latvijai.
Kapelāns Māris Sauts

mitņu studentiem
izsniedz saplūstu
veļu

ā:
Ir, bet nav valrs tads,
urums izplūkās.

NO KONKURSA MATERIĀLIEM

Top preparāts

V. KLIMPIŅA FOTO

Studentu klubs?
Ir tāds klubs!

Ar prieku b. Vecmācītājs studentiem var atbildēt, ka
daudz klubs kolektīvi ir darbojas. Klubs ir

PATEICĪBA
AIVARAM
FOGELAM

Viens no daudzajiem Tiesību
zinātņu specialitātes studentiem,
kurš ļoti aktīvi studē starptautis-
kās tiesības, ir V. kursa students
AIVARS FOGELIS. Vispār-
Valsts un tiesību zinātņu katedrā
pēdējos 14 gados sa-
vus diplomdarbus vairāk nekā
25% diplomandu ir izvēlējušies
starptautiskās tiesības par ļoti
aktuālām problemām.

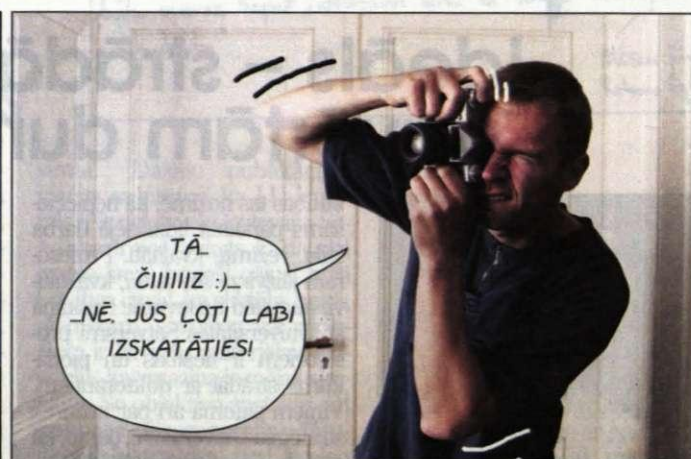
3. martā
VISI UZ
VĒLĒŠANĀM!

Kopmītnēs dzīvojošie studenti,
LPSR Augstākās Padomes
un vietējo darbaļaužu deputātu
padomju vēlēšanās balsojiet par
komunistu un bezpartejisko
bloka kandidātiem!

KO JŪS LABĀK DZERSIET - TĒJU, KAFIJU, MINERĀLŪDENI?

HMMMM. INTERESANTS JAUTĀJUMS. NU, VISPĀR ES DODU PRIEKŠROKU TĒJAI. BET AGRĀK KAD ES VĒL STUDĒJU, NU, JŪS JAU ZINĀT, KĀ TIEM STUDENTIEM, STARP CITU, MAN BIJA VIENS PASNIEDZĒJS, KURS VIENĀR...

TĀ ČIIIIIZ :)_ .NĒ, JŪS ĻOTI LABI IZSKATĀTIES!

VĒL MAZLIET. UN VARĒŠU ATZĪMĒT MILJONO ZĪMI

JŪMS, RAKSTIŅI. ŠĪNĪ NUMURĀ DIEMŽĒL NEBŪS VIETAS!

VAI JŪS NEATSŪTĪTU IZLABOTO VARIANTU?

VAI TAD JŪS NESANĒMĀT? ...LABI, RĪT NOSŪTĪŠU

PUNKTIŅŠ, PUNKTIŅŠ, KOMATIŅŠ, DOMUZĪME, APOSTROFS

TIKAI LŪDZU, TAGAD NEPAKĀRIES!

SATURĪETIES, RĪGAS IELAS. MĀREKS VED MAKETU UZ TIPOGRĀFIJU!

1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970

Un 1999.?...

STUDENTU FRIZŪRAS

Shahs, ūst, izbrīti...
Bioloģijas apuris
A la karamūdris
Gaiņis

Сотворение вуза

ИЗ МАТЕРИАЛОВ УНИВЕРСИТЕТСКОГО АРХИВА

Бог создал мир за шесть дней. Затем было воскресенье. В понедельник он заснул и стал думать, что бы сотворить похвально. И сотворил господь бог наш университет. Пока он делался обитом работы, публику заметки в «Падомью студенту», дьявола застраивал окрестности университетскими заведениями. Должна кафе, пять кинотеатров и винный магазин должны были, по его мнению, отвлекать несознательных студентов от лекций.

С чего начинается Родина?

Эту песню на слова И. Матуковского, музыку В. Васнецова из фильма «Сестры» публикуют сегодня по просьбе читателей.

Padomju Students

GĀTAVOSĪMIES ĻENINISKAJĀM IESKAITĒM

Dana noda

Vidējais avīžnieks

"Universitātes Avīzē" strādā un darbojas ~ 15 cilvēki. Viņu vidū ir gan redaktore, gan fotogrāfs, gan datorsalicējs, gan vairāki reportieri, tekstu ievadītāja un rediģētāja. Kas ir šie cilvēki? Kādi viņi izskatās? Ko dara brīvajā laikā? Ko ēd un par ko interesējas? Kāds izskatās vidējais avīžnieks*?

Vidējais avīžnieks jeb, pareizāk gan sakot, avīžniece ir daiļā dzimuma pārstāve – 30 gadus jauna, interesanta un talantīga būtne. Neprecēta. Viņa ir 170 cm gara un sver 0,063 t jeb 63 kg. Apaļajā sejiņā zaigo divas zili-zaļi-pelekas actiņas, starp kurām ir atrodams deguns. Deguns kā jau deguns – normālas izcelsmes, mazs un ziņkārīgs (ar divām nāsīm!). Kas attiecas uz vidējās avīžnieces matu krāsu, tā ir visai mainīga. Parasti viņas mati ir kādā no brūnajiem toņiem, taču jāatzīst, ka laiku pa laikam neizpaliek arī gaišās krāsas un dažreiz ir novērojama pat Latvijas linu pelēkā. Viņas korpju izmērs ir apmēram apavu izmēra lielumā, un visbiežāk tas ir 38. Runājot par īpašām pazīmēm, noteikti jāpiemin tas, ka vidējā avīžniece ir garīgi vesela sabiedrības locekle, kā arī tas, ka viņai ir ne tikai tik bieži pieminētās dzimumzīmes, bet arī neliela rēta, kuras atrašanās vietu šoreiz paturēšu noslēpumā.

Vidējā avīžniece ir rīdziniece, t. i., viņa dzīvo Rīgā. Pēc tautības latviete, taču tālos senčos viņai ir arī kāds polis un igauņis. Vidējai avīžniecei ir augstākā izglītība. Viņa zina angļu, krievu un vācu valodu un uzskata, ka domā un runā latviski. Būtiski, ka vidējā avīžniece prot arī citu tautu valodas – tiesa gan, tās viņa pagaidām vēl ir apgūvusi tikai žestu līmenī.

Temperaments – 50% no vidējās avīžnieces atbilst tam, kas rakstīts par holērikiem, bet otri 50% – tam, kas teikts par melanholiem. Apkopojot – vidējā avīžniece, lai arī cik jocīgi tas šķiet, ir melanholisks holēriķis!

Vasarā uz darbu vidējā avīžniece pārvietojas, izmantojot velosipēdu jeb velo, bet ziemā – ar sabiedrisko transportu. Viņas produktīvākais darba laiks ir vakaros vai no rīta, taču, ja ir nepieciešamība un mobilais telefons, tad viņa var darboties 24h diennakti (!!).

Pulksteni vidējā avīžniece uzskata par vajadzīgu, taču nēsā ne vienmēr, jo laimīgiem jau laiku zināt nevajag, bet, kas attiecas uz datoru – tas, viņasprāt, ir brīnišķīgs verķis un tai pašā laikā kaut kas pavisam ienīstams. Nu, ir jau mīļa tā dzelzu kaste, bet parasti tikai tad, kad ir vajadzīga tās palīdzība.

Patīkami, ka vidējā avīžniece diezgan bieži smaida, un, kā atklājas pēdējos novērojumos, mīļiem un jaukiem cilvēkiem labprāt, bet ne labvēļiem un skauģiem pēc principa "smaidi, tas ikvienam tracina".

Viņas mīļākā krāsa ir zilā, un parasti vidējā avīžniece ģērbjas samērā neitrāli. Kā pati saka – galvenais, lai ir ērti! Tiesa, šur tur viņa var redzēt arī kādā spilgtas krāsas kreklīnā vai klasiskā kostimīnā, bet tas taču nav nekas nosodāms! Kas attiecas uz rotaslietām – dažreiz valkā, dažreiz ne. Kādreiz auskarīņus, kādreiz ķēdīti vai gredzenu.

Ēdienu izvēlē vidējā avīžniece ir visai konservatīva – viņai garšo saldējums un salāti, labprāt ēd augļus, risus un daudz, daudz saldumu. No dzērieniem topā ir visparastākais ūdens un tēja, taču principā pieņemami ir arī sulas un kafija.

Vidējās avīžnieces muzikālā gaume ir ļoti plaša. Varētu pat teikt, ka viņa klausās 95% no visas mūzikas – "Depeche Mode", "BrainStorm", "The Cure", "The Prodigy" opermūziku u. c. itin visu, kas skan labi.

Šad tad viņa mēdz būt kašķīga, taču kaitīgākais no visiem viņas ieradumiem ir vēlme ritos ilgāk pagulēt un kavēt.

Šis ir vidējā avīžniece portrets - veidots, kombinējot 11 redakcijas darbinieku sejas elementus

Kā vidējās avīžnieces īpašos talantus varētu minēt viņas rakstīt un zīmētprasmis, spēju baudīt mākslas netveramos fantāzijas lidojumus un māku vajadzības gadījumā pierunāt cilvēkus pat uz visneiedomājāmākajām lietām. Brīžiem šķiet, ka viņa prot izjust – mūziku, domas, burtus un cilvēkus... Starp citu, viņa ir arī visai praktiska – ja ir no kā, prot gatavot dažādus ēdienus un dara to ļoti garšīgi!

Pie vidējās avīžnieces vaļaspriekiem varētu pieskaitīt riteņbraukšanu, visdažādākā veida un ilguma ceļošanu, kā arī tādu ekskluzīvu hobiju kā nekānedarīšanu. Lidz šim vidējā avīžniece ir apceļojusi gandrīz vai visas Eiropas valstis, un interesanti, ka šad tad šie ceļojumi tiek īstenoti vai nu ar divriteni, vai arī stopojot...

* Vidējais avīžnieks ir cilvēks, kas patiesībā nepastāv, bet reprezentē visu "Universitātes Avīzes" kolektīvu. Vidējais avīžnieks, līdzīgi kā vidējais aritmētiskais, ir kaut kā vidējais, šajā gadījumā – "Universitātes Avīzes" darbinieku vidējais...

ILZE PRŪSE

Lai sumināta
Universitātes Avīze!

Vissirsnīgākie sveicumi mūsu
Universitātes Avīzei tās astoņ-
desmitajā gadskārtā!
Lai sumināta arī **Uģis**
Čaklā un vienmēr interesantam
žurnālistiskiem risinājumiem
bagātā redkolēģija un tās
darbīgā saimniece **Ilze Prūse**!
Lai spēks un izturība arī
turpmāk tekstu rediģētājai
Servai Jasinskai, fotogrāfam
Sōmam Grinbergam, tekstu
ievadītājai **Bregitai Kesterei**
un avīzes datorsalikuma vei-
dotājam **Guntaram Stepanam**,
kā arī visiem tās darbiņģiem
korespondentiem!

Mūsu augstskolas
kaiņkrasta pēdējais
redkolēģijas loceklis un
nu jau gandrīz sešto
gadusdesmitu tās dedzīgs
lasītājs

2002. gada
jūlijā
profesors
Jānis Porietis

"Universitātes Avīzei"
novēlu arī turpmāk būt esošā
ar jaunību un sportu, jo sportā
tas ir maistums, harmonija, uzdrīkstinošs
un jaudīgais!

sluša, "Uģis" prezidents:
J. J. J.

"Kad es kustos, mans gars strādā."
Imanuels Kants

Sveicot "Universitātes Avīzi" 80. gadskārtā, vēlam līdzšinējo
atvērtību jaunajam, možu sadarbības garu ar studentiem un pro-
fesūru un ņemt vērā pārfrāzēto Imanuela Kanta teicienu: "Kad
kustas "Universitātes Avīze", Latvijas Universitāte strādā!"

Latvijas Skolu sporta federācijas vārdā –
ANDRIS LUKSS un TĀLIVALDIS KRONBERGS

SES REZULTĀTUS APKOPOS MAŠĪNA

KURSS	PAK.	1	2	3	4
1. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
2. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
3. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
4. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
5. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
6. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
7. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
8. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
9. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1
10. IFLORĀNĀJAS	180	1	1	1	1

Līdz 1975. gada beigām visās
PSRS augstākajās mācību iestā-
dēs paredzēts levīest augstskolu
automatizētās informācijas sistē-
mu (AAIS). Tās izstrādāšanā
leklāvušies arī vairāki mūsu
Universitātes paslnedzēji un
Skaitļošanas centra darbinieki.

NO EKSĀMENIEM NEVAJAG BAIDĪTIES!

TIKAI LAIMĪGĀS BIĻETES

17 НОЯБРЯ – МЕЖДУНАРОДНЫЙ ДЕНЬ СТУДЕНТОВ

Aristoteļa svētkos

ПУТЬ К ЗДОРОВЬЮ

Gaidām darba svētkus

17. aprīlī arī Universitātes kolek-
tīvs piedalīsies Vissavienības
Komunistiskajā taidā, kas veļtita
Lepina 106. dzimšanas dienai.
Vakar LVU partijas komitejas
sēdē tika apstiprināta taidas orga-
nizācijas komisija. Tās priekš-
sēdētājs – Skaitļošanas centra
vecākais zinātniskais līdzstrād-
nieks Juris Borzovs.

Skaitļošanas mašīnu laboratorija

“Rīta kafija būs!”

“Ikvienā pasaules universitātē ir masu saziņas līdzekļi, kas nodrošina informācijas apmaiņu starp studējošo pasauli un ār pasauli.

To, ka laikrakstam jābūt arī Latvijas Universitātē, 1922. gadā saprata arī tā pirmie redaktori – izdevēji Brants un Upesleja. 25. septembrī avīzes “Students” 1. numurs dienasgaismu ierauga “Grotus” drukātavā, Vecpilsētas ielā 8.

“Ap brīvu, neatkarīgu, akadēmisku domu un dzīvām, derīgām idejām “Students” grib pulcināt visus latviešu studējošos neatkarīgi no viņu ticības, uzskatu vai politiskās pārliecības, neatkarīgi no viņu piederības pie vienas vai otras studentu grupas vai organizācijas. Visus latviešu akadēmiskās jaunatnes spēkus “Students” grib tuvināt savā starpā un aicināt kopējā darbā un draudzīgā apvienībā” – tā redaktori rakstīja ievadrakstā. Šobrīdējā “Universitātes Avīzes” redakcija šo ideju ir pārņēmusi un par savu mērķi izvēlējusies fiksēt laikmeta liecības, runāt ar un par cilvēkiem šajā laikā un vietā. LU vēsturisko preses apskatu varat izlasīt šodienas numurā. Atgādināšu tikai “Universitātes Avīzes” laika izjūtu.

Piecdesmito gadu students **Ilgonis Bērsons** par savu laiku saka: “Bija jānes iekšēja pretruna starp patiesām jūtām, domām un oficiālo toni.”

Sešdesmito gadu redaktore **Maiga Lejete** atzīst: “Man patīk, ka jūs esat ļoti studentiski, esat spējīgi uz visādiem pektiņiem. Mūsu laikā jau tā nebija, bijām nopietnāki. Protams, cilvēki arī var mainīt laiku, bet pārsvarā laiks tevi atbrīvo vai sasaista.”

Septiņdesmito gadu redaktore **Dzidra Sondore** atceras, ka: “Ierobežojumi, par ko drikst un nedrikst rakstīt, bija krietni. Partijas komiteja stingri sekoja tam, ko rakstām. Taču redakcijā vienmēr ir valdījusi gaiša noskaņa, lai arī grūto brīžu nav trūcis.”

Astoņdesmito gadu sākumā “Padomju Studenta” redakcijā nonāca redaktore **Anita Martinsonsone**: “Prese, it sevišķi avīzes, tajā laikā bija varas pakalpiņi. Vispirms mēs pakļāvāmies partijai, tad Universitātes rektoram. Avīzes izdošanai atvēlēja niecīgus līdzekļus, bet tomēr centos visu padarīt pēc iespējas interesantāku un savdabīgāku.”

Astoņdesmito gadu beigu korespondents **Ainis Saulītis** uzskata, ka: “Laiks “Universitātes Avīzē” bija lieliska iespēja pastrādāt gan padomju laika žurnālistikā, gan pašiem radīt un izbaidīt visas pārmaiņas.”

Cilvēkiem ir dažādi tempe-

ramenti, un, tā kā žurnālisti arī ir cilvēki, tad laika un taisnības izjūta var izpausties gan viņu darbā, gan cilvēciskajā rīcībā.

Gribu citēt Baibas Tjarves atrasto informāciju no 1923. gada 7. marta “Studenta” numura: “Vēl nedzirdētu huligānismu parādījis students Feldbergs, kas studentu tiesā notiesāts par apmelošanu, par ko mēs jau ziņojām laikraksta pagājušajā numurā. Šis “progressists” tā noskaities par šo patiesību, ka 5. martā plkst. 12 dienā ieradās redakcijā prasīt gandarījumu un pēc isas izrunāšanās sita Upeslejam pa galvu. Upesleja ar revolveri izvadīja šo subjektu pa durvīm laukā...”

To, ka vēlamies pārmaiņas, 1989. gadā centāmies pateikt ar joku palīdzību. Pirmā aprīļa numurā kopā ar jaunajiem kolēģiem Aini Saulīti (idejas autors), Māri Diņģeli un Mariku Bogdanovu galvīņu “Padomju Students” likām kā apakšsvīrakstu, saukli “Visu zemju proletārieši, savienojieties!” nomainījām ar “Studenti Latvijā, savienojieties!”

Kamēr joks kļuva par īstenību, bija jāgaida līdz 1989. gada 7. septembrim, kad Universitātes Padomes lēmums numur 89/51 vēstīja: “Apstiprināt jauno avīzes nosaukumu “Universitātes Avīze”.”

Redakcijā arī pēc tam ir brāzušies neapmierināti autori. Viens no tiem lika man visā tirāžā viņa rakstam pārvilkāt pāri ar sarkanu flomāsteru, jo biju izmainījusi vienu vārdu viņa piedāvātajā virsrakstā. Svītrojumu tik lielā apmērā nebija likusi izdarīt pat cenzūra jeb Galvenā Literatūras pārvalde, kurai savā laikā bija jāatrada katrs numurs, pirms to laida klajā. Konfliktu atrisinājām diplomātiski. Varbūt tāpēc, ka draudēt sievietei ir papildu risks.

1991. gadā, kad ar **Ingu Helmani** (redaktore no 1984. līdz 1986. gadam) kopā atcerējāmies astoņdesmito gadu vidusposmu, sapratām, ka nekādas gudras politiskas spēles ne-spēlējām, vienkārši tā izjutām laiku un nevēlējamies ne sev, ne citiem melot.

Pirmā lielākā cīņa pret Daugavpils HES 1986. gadā, pēc tam 1988. gadā – pret metro Rīgā.

Deviņdesmitie gadi atnes jaunu ēru avīzes salikšanā – mūsu ikdienā ienāk dators. Tas rada iespējas daudzas idejas realizēt interesantāk, daudzveidīgāk.

Deviņdesmitie gadi ir valsts brīvības ēras sākums. Visi notikumi ar mums un ap mums ir kaut kas jauns un neparasts. Cilvēki ir apmulsuši no tēmu brīvības. Krit daudzi aizkari, ne tikai dzelzs. Pirms tam, liekas, nav neviens nav milējis, tikai mācījies un strādājis, tādēļ rodas pa-

stiprināta interese par seksuālajiem jautājumiem – tos “Universitātes Avīzes” lappusēs interesanti sāk apspēlēt **Iveta Medīna**.

Šobrīd, 1997. gadā, jāatrod ne tikai preses pīles, preses naglas, preses rozīnītes, bet, pirmkārt, sevi šajā laikā. Harmonija sevi un apkārtne, jo par ko rakstīt netrūkst nekad. Svarīgi tikai, kas un kā raksta.”

Ar šādu tekstu LU Mazajā aulā uzrunāju “Universitātes Avīzes” kolēģus un viesus laikraksta 75 gadu jubilejā 1997. gada 25. septembrī.

Nevaru secināt neko citu, kā to, ka laiks skrien ļoti ātri. Klāt LU laikraksta 80. dzimšanas diena. Pa šo laiku nosvinēta arī Latvijas Universitātes 80 gadu jubileja – 1999. gadā.

Par ko tad rakstījam? Latvijas Universitāti sveic LR ministru prezidents Andris Šķēle: “Latvijas Universitāte – viena no Latvijas pamatvērtībām, pateicoties kurai Latvijas gaišākie prāti ir varējuši iegūt augstvērtīgu izglītību vairāku paaudžu garumā (...) Toreizējais rektors prof. Juris Zaķis, atbildot uz jautājumu, “Kā jūtaties LU 80 gadu jubilejā?”, saka: “Pats jūtos labi, kaut arī šī laika ir pēdējā lielā jubileja, par kuru esmu atbildīgs. Viesi ir laimīgi, nāk klāt un izsaka komplimentus, varbūt viņi ir tikai laipni cilvēki, bet varbūt tiešām jūtas labi, es arī jūtos labi.”

Aktuālā tēma “UA” 1. lappusē: “Veidot Latvijas Universitātes (LU) un Latvijas Medicīnas akadēmijas (LMA) reorganizāciju, lielākās problēmas skar LU strukturālo reformu, kam vajadzīga virkne normatīvo aktu un lieli finansiālie ieguldījumi. Šādu atzinumu pēc LU un LMA reorganizācijas komisijas sēdes aģentūrai LETA puda LMA rektors Jānis Vētra.”

Pēc savas iniciatīvas izdojam “UA” specializdevumu jeb krāsainu 40 lappušu žurnālu. Man šķiet, ka tas mums izdevās, jo to atzinīgi novērtēja arī citi.

Pa šiem gadiem Universitātei ir jauns rektors prof. Ivars Lācis, kurš šogad 1. septembra avīzes numurā teica: “Visiem Universitātes ļaudīm jānovēl veiksmīgu gadu! Veiksme būs nepieciešama, pirmkārt, tālab, ka daudz darāmā darba un lielākais darāmo darbu lauciņš būs saistīts ar administratīvo reformu. Jaunie departamenti izvirzīs citus spēles noteikumus (...)” Mēs esam nomainījuši avīzes formātu no A3 uz B4, ir četras krāsu lapas, un tas viss par to pašu naudu, pat vēl ietaupot, jo jau ilgu gadu ir lieliska sadarbība ar Imantu Brieža kungu un viņa vadīto tipogrāfiju “Imanta” (starp citu,

13. lpp. ▶

Šer un kolēģiem sēru –
ceļt sevi un citus. Pirmkārt,
domas un uzskatus.

“UA” galvenā redaktore
Ilze Brinkmane

1990. gads. Ilze Brinkmane un Aina Kalniete ar meitiņu levu redakcijā gatavojas doties uz Rīgas pasažieru ostu, lai sagaidītu “Universitātes” galveno redaktoru Gunāru Cimbuli, kurš pēc ļoti ilgiem gadiem apciemo Latviju

1990. gada 19. decembrī redakcijā jau gatavojamies sagaidīt Ziemassvētkus

Redakcijas telpas vēl fizmatu ieskāvienos 3. stāvā. No kreisās: Jolanta Apine un Ilze Brinkmane

Te jau redakcija 1. stāvā - svinam Ineses dzimšanas dienu. Attēlā Inese Voika sveic Inesi Siksnu, bet kautrīgi novērsusies - Dace Krejere - 1995. gads

◀ 12. lpp.

godīgi uzvarot cenu aptaujās).

Redakcijā ir nomainījušies kolēģi. Joprojām esmu kopā ar savu vietnieci Māru Sadovsku, korespondenti un mākslinieci Andu Lasi, tekstu ievadītāju Brigitu Kerstenu, taču tekstus šobrīd rediģē Ieva Jasinska, datorsalikumu veido Guntars Stepāns, fotogrāfē Toms Grinbergs. Korespondente ir Gita Liepiņa, ārstatā joprojām uzticīga – Linda Kalniņa, bet sāimnieciskos jautājumus palīdz kārtot Mareks Lauva. Prieš jās par aktivajām ārstniecēm – sparīgu ideju ģeneratori Ilzi Prūsi, Viju Apinīti – LU Bibliotēkas preses sekretāri, interesanti par teātri līdz šim rakstījusi Elīna Harja, reizēm iedvesma ir Lindai Bielei (arī zīmēt). Savdabīgs kinoeksperts ir Jānis Švinskis.

Joprojām mums pašiem ir aktuāli, kā būt interesantiem un vajadzīgiem. Aptaujājot lasītājus, saņēmām ļoti pretrunīgas atbildes. Citi vēlas lasīt nopietnu informāciju akadēmiskiem ļaudīm, citi – tikai bildes un jokus.

Uzsākot 2002./2003. mācību gadu, sarunā ar rektoru prof. Ivaru Lāci jautāju viņa domas par mūsu avīzi. I. Lāča kungs teica, ka visi laikam par daudz pieraduši, ka nemaz nezina, kā būtu, ja pēkšņi avīzes vairs nebūtu. Tāpat kā, piemēram, ģimenē ar rīta kafiju. Daži vienkārši zina, ka tā būs, bet ja nu tās pēkšņi nav? Tikai tad sāk uztraukties, kāpēc. Ja ir, tad sāk izvēlēties – dzert ar pienu vai gatavot kapučīno... Jā, kādam ir jābūt atbildīgam, lai netrūktu kafijas, kas citam liekas pašsaprotama lieta.

Savējie jau sapratīs, bet lasītāja ieskatam vēlos sniegt iekšējās lietošanas informāciju.

Redakcijas sanāksme 1990. gada 4. februārī.

Pedalās:
Redaktore Ilze Brinkmane, Inese Voika, Ilze Nagla, Jolanta Apine (pierakstīja), Māris Vītols, nepazīstamais jauneklis, kurš ātri "noziedēja".

Mēs izsakām kritiskas piezīmes par avīzes Nr. 17 – 18.
Inese: šriftu raibums; raksts par akad. Gulbi izjauc avīzes ritmu.

Ilze: ja tas raksts būtu par Leņina intīmo dzīvi, kāds varbūt izlasītu; šajā numurā rakstu par Gulbi, kurš ir blakus rakstiem par barikādēm, diez vai izlasīs.

Māris: dotajā brīdī veidojas avīzes saturs. Pirmās lapas – nopietna, oficiāla informācija. Pēdējās lapas – joki. Varbūt mainīsim? "Diena" sita pušu ar to, ka politika pēdējā lappusē.

Jolanta: Pirmajā lapā – t. s. "šriftu raibums". Nav iespāids par mākslinieciski pareizi noformētu galveno lapu.

Māris: Kurš gan izlasa pir-

mos nopietnos gabalus? Nu, es izlasīšu Ineses rakstu tikai tāpēc, ka es Inesi pazīstu.

Tas ir jauki, ka mēs atšķiramies no citiem.

Ilze: Mēs no "Dienas" varētu "nospiest" smalko aprindu hroniku. Piemēram, Zaķa ģimenes dzīve... Kāds ir viņa sievas vakartērps...

Māris: Kur mēs ņemtu t. s. "bulvāru informāciju", piemēram, par Gorbunovu? Nopublicēsim viņa slimnīcas kartiņu. "UA" tad daudzīnātu visās malās.

Inese: Kā tad būs ar to ētiku?

Māris: Bet tautai tas interesē. Es saku kā komunist. Ārzemēs pat rokas papirgrozā un tad publicē.

Inese: Latvija ir maza, lai to cilvēku "izķidātu". Hm, bet, ja publicējam, kādas markas rezervatīvus izmanto?

Māris: Es to cilvēku vietā

Ilžu diena "UA" redakcijā. 1995. gadā tobrīd strādā trīs Ilzes - Stikāne, Brinkmane un Jozepa (attēla vidū)

neapvainotos.

Ilze: Bet ja nu ģimenei nepatīk? Ar tiem cilvēkiem, par kuriem raksti, būtu jāreķinās. Lai viņš nepakaras...

Lēmums: Atteiksimies no mazā šrifta. Tad materiāls jāsiņina vai jāatsakās no bildes.

Inese: Labāk mazāk, bet kvalitatīvāk.

Māris: "Izraksim" A. Gorbunova sacerējumu vidusskolā.

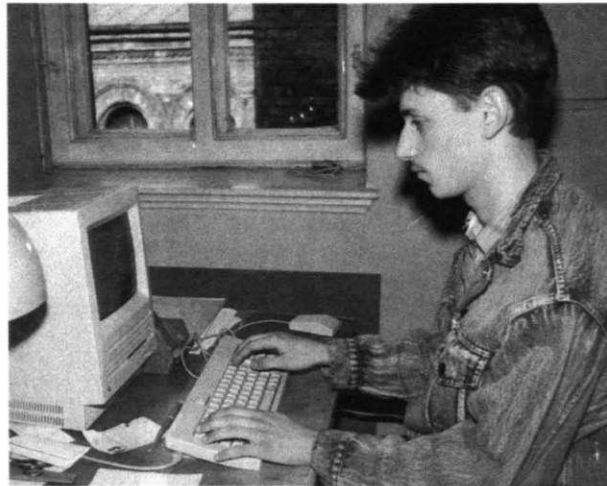
Ilze: Jāatrod kāda viņa oficiālā biogrāfija. Tur viss būs teikts: kur mācījās, kad beidza... utt.

Redaktore: Vienosimies, kad būsīm te. Kad sāksies mācības, tad noskaidrosim.

Vēl – grafiks pie "macintosh". Kas un kad tur būs klāt.

Vai katrs atbild par savu nodaļu?

Inese: Jā.
Inese: Informācijas nodaļa.
Jolanta: Kultūra un zinātne.
Ilze: Studiju organizācija un korporācijas.
Ieteikums:

Pirmais makintošu iepazīna Mārtiņš Ķempe

Materiāli, kas ienāk redakcijā. Katrs paskatās un savāc...

Katrs pie sava rakstiņa kaut ko piemeklē klāt no ilustratīvā materiāla.

Aiznākošais numurs:

"Kā mēs cinjāties?"

– Tereškova 25 – Inese. Dienu gadu jubileja.

– Preses nama apaļais galds – Iveta.

– Beretes ar armijnieki (Konsula).

– 13.01. Rīgā – Žagars (1905. gads).

1994. gadā aktīvi ceļojām. Kurzemē, šķiet, uz un pie lielākā akmens

Esam liduši arī alās

Sirmīgi sveicu mūsu universitātes avīzi un viņu tās veidotājus – žurnālistus nopietnā – 80 gadu jubilejā! Lai arī turpmāk jūs mūsu avīzē atpazītu, mēs to, ko universitāte dara, par ko mīļājam, skūmēt un sapņot!
Vēlu veiksmi turpmākajos gados!
Ar patiem cieņu
2002. g. 25. septembrī
R. Kondratovičs
/prof. R. KONDRATOVIČS/

Jān kā studentam, gan LTV
Izlasīju kam MAD VILMERS Bijusi
Tik interesanta Jūsu AVĪZE!
Jo tā parasti ir tikamās stundās
Kūst pa Bibliotēkas Rotu
Un tajā MĒRAD NAV, tas pats kas citās...
Tiesi tā ir Universitātes AVĪZES "Vērtība!"
DAUDZ LAIMES UN DABĪG!
Ansis Progovs
Ansis Progovs, LTV koreģentārs
Paisēts 12.09.2002.

“Rīta kafija būs!”

◀ 13. lpp.

Ilze N. – komandējumā.
Anita – nav ieradusies.

Aktuālā tēma – vēlamies strādāt intensīvāk – veidot ne tikai avīzi, bet arī humanitāri izglītojošu žurnālu jaunatnei Latvijas mērogā.

Daži fragmenti no diskusijas:

Māris: Avīze – vienu līdz divas reizes nedēļā.

Žurnāls – vai nu reprezentācijas Universitātei, vai strādājam noteiktai auditorijai. Ja pārklājamies ar vienu žurnālu, tad jābūt labākam.

Strādāt ar studentiem un jaunākiem.

Jolanta: Nevaram nevienu kopēt; nepieciešams humanitāri izglītojošs žurnāls jaunatnei.

Māris: Primārais – žurnāls 30 tūkst., sekundārā – avīze.

Esam atkarīgi no LU, noteikti “griesti”, jādoma perspektīvē par neatkarību – akciju sabiedrība no augstskolām, katra augstskola iet ar savu kapitālu.

Rentabla nav avīze, kas iznāk tik mazā tirāžā. Varētu iznākt 40 000. Tas ir risks, jo jāiegulda līdzekļi. Vai J. Zaķis uzņemsies būt finansiāli atbildīgs? Viņš gan gribēs uzsvērt Universitātes lomu. Varbūt visas augstskolas gribēs piedalīties ar savu kapitālu?

Akciju sabiedrībā no visām augstskolām: visas augstskolas gribēs dot savu informāciju un materiālu. Bet interesanti jābūt visu augstskolu studentiem.

Diemžēl šī ideja nerealizējās, jo ne visu augstskolu vadības piekrita.

Kad 1978. gadā piedalījies skolēnu radošajā nometnē “Aicinājums – 3” Valdemārpilī, no nometnes vadītājiem un pedagogiem saņēmu dāvanu – piezīmju bloknotu ar ierakstu 1. lappusē: “Nevajag aiziet līdz citiem, kamēr nav izstaigāts sevi.” Sāku īpaši piedomāt, ka esmu atbildīga par visu, ko daru, īpaši attieksmē pret citiem cilvēkiem.

Ar šodienas prātu un pieredzi jau varu teikt – vispirms jāciens sevi un, protams, arī citus. Īpaši jau uzskati un domas.

Visus šos gadus, kamēr esmu redaktore (no 1991. gada), redakcijas sanāksmēs esam sevi analizējuši, aptaujājuši, šautījuši un mēģinājuši saskatīt veiksmes. Vispirms paši, jo tikai tad varam būt stipri, lai uzklausi gan kritiku, gan uzslavas.

1995. gada Ziemassvētki (dažas dienas pirms)

Kad avīzes redakcijas darbinieces un darbinieki iepazīs ar LU karcerā telpām (stāsta LU muzeja direktore Irēna Ondzule), mēs vēl nezinājām, ka ..

..1997. gada martā atkal svinēsīm Jurgus šobrīdējā 136. telpā

Urrā, mēs protam arī dziedāt!

Svinam avīzes 75 gadus

Mēs kā komanda Veselības dienās (1994.gads) un ..

.. piedalāties akcijā glābjam kolēģus jeb “Glābiet “Plēsumu”!”

ILZE BRINKMANE,
galvenā redaktore

Parauli ir daudzsvānaina. Patīkami apzināties, ka Latvijas Universitātes avīze spēj un prot šo daudzsvānainību padarīt viatānu un lasāmu.
IT angļu valodas metodiskā daļa Jecina

Avīzei veido cilvēki. Avīze ir tiepat interesanta kā jūs – tie, kas viņu veido. Mēs atpazīstam jūsu ošņu, jokus, domu gājienus; mēs gaidām Jūsu rakstus par mūsu mūsu Universitāti. Lai mūsu attīstīšanās virsmā ir interesantas un dāras!

*Ērika Lanza
Pedagoģijas un psiholoģijas
fakultātes lektore*

Spēsim

“Universitātes Avīze” darbinieces un atbalstītājus lūgju jēkājā!

Novēlu “Universitātes Avīzei” būt labāku 80 gada gausnā izveidoto tradīciju pārrādītājiem un to papildinātājiem jaunās, radošās avīzes izdevumos.

Saglabāt ideālus, darīsim darbu, mūsu prātu un aprunāšanu dosim!

LU karcerā
12.09.2002

"Universitātes Avīzes" seja

Ziņas, notikumi, fotogrāfijas – tas viss ir "Universitātes Avīze", ko kopā liek maketētājs, un dažbrīd šķietamajā haosā tiek ieviesta kārtība.

Jānis Zuters, bijušais "Universitātes Avīzes" maketētājs:

– Sāku maketēt 1995. gada ziemā. Kad mācījos Universitātē, 1. kursā, mani ieinteresēja krustvārdu miklas, un es tās regulāri iesniedzu avīzei. Zinot, ka mācos datorzinātnes, redaktore Ilze Brinkmane mani uzaicināja te strādāt. Lai gan mācījos datorzinātnes Universitātē, salīdzinot ar šodienas datorspeciālistiem, manas zināšanas bija visai mazas. Tā man bija pilnīgi jauna pasaule. Avīzē varēju reizē apgūt datoru un maketēšanu.

"Universitātes Avīze" man savā ziņā bija pirmā darbavieta, kaut vai tādēļ es to īpaši izjutu. Arī tas bija labi, ka studiju sākumā man bija darbs, kas neaizņēma pārāk daudz laika, citādi nepaliktu laika studēšanai. Universitātē man tad bija pašam sava telpa, un lekciju starplaiķos tur varēju atrasties. Universitātē bija iekšēja māju sajūta.

Jānis Zuters

Šis darbs man patika. "Universitātes Avīze" man daudz ko devusi arī kā ziņu un informācijas centrs, visu laiku bija izpratne par to, kas notiek visā Universitātē. Ļoti daudzās pazišanās, kas turpinājušās pēc tam, aizsākušās tieši avīzē – tai skaitā ar akadēmisko vienību "Austrums", šeit guvu arī impulsu korim "Juventus". "Universitātes Avīze" man deva daudz kā tāda, ko citas darbavietas tolaik nebūtu varējušas dot.

Kas attiecas uz "Universitātes Avīzes" darbiniekiem, novēlētu saprast, ka šajā avīzē viņi rotē biežāk nekā citos laik-

Universitātes Avīzes pārstāvji viesojas "Plēsuma" redakcijā. No kreisās: Ilze Brinkmane (redaktore), Ilmārs Lauberts (maketētājs) un Tenis Nigulis (fotogrāfs)

rakstos, kas ir pilnīgi normāli. Daudziem darbiniekiem šī ir pirmā darbavieta. Rotāciju vajadzētu izmantot kā efektu, nevis kā negatīvu momentu.

"Universitātes Avīzei" novēlētu būt visu Universitātes notikumu centrā un darbiniekiem – ne tikai zināt par tiem, bet arī uzrakstīt.

Ilmārs Lauberts – bijušais "Universitātes Avīzes" maketētājs:

1992. gada pavasarī sāku

šeit strādāt ar veco makintošu un biju pēdējais, kas ar to strādāja. Apstākļu ierosināta bija pāreja uz PC.

Darbabiedri bija studenti, jaunieši. Visi bija jauni, un tie, kuri nebija jauni gados, jutās jauni sirdi. Bija pāris kopīgu ekskursiju, pabraukājām pa Latviju, apskatījām interesantas vietas – mežus, purvus, pilis. Es pārsvarā biju tehnisks cilvēks, kurš lika kopā materiālus. Pirms manis maketēja Mārtiņš Ķemme. Uzzinot, ka

vēlas, var lasīt arī datorversiju...

Kā vējš atnesās kārtējā jubileja. Es pilnīgi apstulbstu – ko, atkal jau? Kam tad šoreiz paliek zīmīgie 100 gadi? Nesen bija pašai zinību mātei Universitātei, arī augu selekcionāram – Botānikajam dārzam, bet tagad laikam kaut kādiem tur ziņniešiem. Ak, pareizi, tā taču ir vietējā avīzīte, kas nes jaunumus gan

ši vieta būs brīva, aizgāju pāris stundas paskatīties, kā vispār notiek maketēšana, pirms tam pat nezināju, kas ir makintošs. Pirmo avīzi liku kopā viens, tas prasīja daudz laika, tomēr visu paveicu. Fotogrāfijas tolaik vēl izgriezta un līmēja uz pauspapīra. Arī printeris bija vecs un lēns.

"Universitātes Avīzē" vajadzētu būt jaunumiem par Universitāti un izglītību kopumā. Vizuāli tai vairāk vajadzētu atbilst avīzei, nevis žurnālam. Ja tā ir avīze, tad paredzēta lasīšanai, un galvenā ir informācija, kurai jābūt aktuālai. Avīzei nevajadzētu būt pārāk greiznai un pārsātinātai ar krāsām, tai jābūt viegli uztveramai. Strādāju arī "Dienā", un arī tas veido manu avīzes uztveri.

Novēlu iet uz priekšu, neapstāties, vairāk sekot nevis mācībspēkiem, bet studentiem.

ANDA LASE

UA - 100

Reiz tālā, saulainā rītā...

Spoža rīta saule apspīd "UA" mājvietu – centrālo Latvijas Universitātes ēku, kas kļuvusi vēl gaišāka, un, nospiežot pulti, bez skaņas atveras laikraksta "Universitātes Avīze" durvis.

Ar aizturētu elpu ieeju savā mīļajā redakcijā. Mūsu laikrakstam šodien paliek apaļš gadu skaitlis – 100! Dzimšanas diena. Krietns vecumiņš... Tas ir kolosāli! Tik daudz nezināmā mūs vēl sagaida...

Jau pēc pāris stundām sāksies svīnīgais pasākums LU Lieļajā aulā... Cik te daudz sen neredzētu seju, gan bijušie, gan tagadējie avīzes darbinieki, lasītāji, atbalstītāji! Dzirdam frāzi: "Kam vēl nav simts, tas var, bet, kam jau ir, tas nevar nevarēt!"

Urrā! Beidzot mēs visi satik-

simies – gan tie, kuri melnos jēriņus pa "Universitātes Avīzes" baltajām plāvām gana tagad, gan arī tie, kuri to ir darījuši pirms gadiem desmit, divdesmit, trīsdesmit... Interesanti, vai arī mūsu vidū būs kāds tāds, kam aiz muguras ir tieši tikpat gadu, cik avīzei? Apaļš simts!

Mūsu smaidošais pulciņš joprojām ir nešķirams un draudzīgs. Roku rokā pretī grūtājai darbīdīnai un svētku priekam!

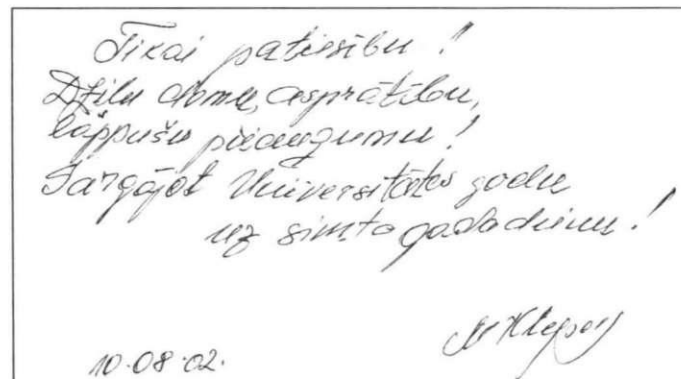
Darbdiena kā allaž ir pildīta ar notikumiem Universitātē, intervijām ar neparastiem cilvēkiem un dzīvesprieku, kas mīt mūsu redakcijā. Gaidām un uz klausām ikvienu, kurš vēlas dalīties ar citiem savā pieredzētājā, pārdomātājā un izjustājā.

Redakcijas telpās mīt arī tra-

ku un sportisku, piedzīvojumu kāru jaunu ļaužu bariņš, kas dažkārt vasaras lietainākajā daļā dodas sportiskā riteņbraukšanas tūrē uz tuvējām ārzemēm vai apbraukā dzimtās āres vai ārzemes – ar stopiem. Tas ir tikai pieredzes bagātināšanai, lai neiesūnotu tikai vietējā mērogā.

Tiek meklēts risinājums pārpratūmam – uz ielūgumiem "100 gadu" vietā uzdrukāts "10 gadu". Nolemjam nullīti pierakstīt ar roku. Iznāk tāds jocīgs skaitlis – it kā 10 un tomēr 100. Tādi nu mēs te esam – baigi vecie un tomēr mūžīgi jauni.

Jā, tomēr patīkami ieelpot papīra smaržu un dzirdēt pildspalvas švikoņu, kad tiek piefiksēta doma – dators greizsirdīgi noskatās un nomirkšķina aci. Tiek ienests avīzes jubilejas numurs. Protams, kas

10.08.02.

St. Klepeš

1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984

Sestdienas laikā uzkopām Lieļajā Tēvijas karā itālu cīnītāju kapus Dobelē. Atklā ieešu no rīta brīvā mīklī pie tanka – pieminekļa.

ЛАТВИЙСКОМУ ГОСУДАРСТВЕННОМУ УНИВЕРСИТЕТУ ИМЕНИ П. СТУЧКИ

padomju students

Helga Meinbārde-Krišberga

"Tik traka mīlestība uz to mālu kunkuli..."

MODE.

MODE?

MODE!

MODE.

MODE?

MODE!

ATELA: oriģināls bookbords uzstādīja Māra Budvīte.

«Uz priekšu!»

es veidoju

Tējkannas

foto - H. I. Melnbārde

LU Pedagoģijas un psiholoģijas fakultātes Darbmācības nodaļas students Lauris Oga ar Galdnieka kannu

foto - H. I. Melnbārde

LU SZF Komunikāciju nodaļas studente Aija Tūna ar Dzejnieka kannu

foto - H. I. Melnbārde

Rektors Ivars Lācis Lielās kannu parādes atklāšanā

Par dzeju un dzejniekiem esam pieraduši piedomāt septembrī, kad Latviju pārstaigā Dzejas dienas.

Izvēles "C" kursa "Mākslas vieta izglītībā" piecu gadu jubilejas "Tējkannu parāde" pagājušā akadēmiskā gada izskaņā Aija Tūna ar lieliem panākumiem demonstrēja savu Dzejnieka kannu a la rakstāmmašīnu. Varbūt šis mākslas darbs lieti derētu dzejas mākslas stimulēšanai arī septembrī, varbūt visu gadu?

Pārdomās par pēdējo, šķiet, iegrimis arī LU rektors Ivars Lācis.

HELGA INGEBORGA MELNBĀRDE

es dziedu

Mūsu Universitātes dziedošie vīri!

Jūsu skanīgās balsis gaida LU viru koris "Tēvzeme"! Mūsu Universitātes seniori vēl atceras, ka 1948. gada rudenī savas dziesmotās gaitas sāka šīs augstskolas viru koris, kas, leģendārā diriģenta maestro Haralda Medņa vadīts, vēlāk ieguva "Tēvzemes" vārdu. Savās vairāk nekā pusgadsimtu ilgajās dziesmotajās gaitās "Tēvzemes" vīri dziedājuši gan Amerikas latviešu Dziesmu svētkos, gan arī snieguši koncertus lielākajā daļā Eiropas valstu.

Taču daudzi kādreiz tik spriģanie vīri šodien jau ir gluži nemanot sasnieguši cienījamu vecumu un ļoti gaida, lai jūs, jaunie dziedošie vīri, nāktu mūsu rindās, lai kupli jo kupli papildī-

nātu "Tēvzemes" rindas. Mēs, "Tēvzemes" seniori, vēl atceramies, ka pagājušā gadsimta 50. gados mūsu kori dziedāja pat vairāk nekā simts viru. Kāpēc gan, nākamajos Latvijas Dziesmu svētkos sagaidot un jauniem ārzemju koncertizbraukumiem gatavojoties, arī šodien tēvzemešu pulks nevarētu būt tikpat kupls? Tāpēc mēs – "Tēvzemes" vīri – gaidām arī jūs mūsu skanīgajā pulkā. Mēģinājumi notiek otrdienās un ceturtdienās no plkst. 18.30 līdz plkst. 21.00 Vecrīgā, Jaunielā 29a, iepretī kafejnīcai "Pūt, vējiņi!"

Tēvzemeši – LU profesors JĀNIS PORIETIS un docents ARNOLDS VIESIS

es rakstu

ILGA RISMANE, LU absolvente

Vai vīzija?

Pie tevis diena stāj ar ceļa kurpēm kājās un saka: – Lidzi nāc! Mūra pilsētā nav cilvēcbai pietiekamas kvadrātūras. Te it kā svešatne... šai apdauzītā ļaužu būrī. Es aizvedīšu tur, kur krāsas ēnās dalās. Tur, aitsprogainā plāvā, kur migla miglo zāli, nāc – kalnu puķē ieskaties. Šis krēslas zudumā, kas zvaigžņu caurumota, nu iesmaržo reiz tuvi. Tad ievēlc plaušās tāli. Skauj tevi madargredzeni, un grieze sveic ar vieglu soli, un knislis sevi apliecina. Tu mūsējais vai vīzija? Jel neaizej, ir zeme Visu Dzīve, tev arī Darba Mājas.

Iejūta un iejūsma

Es nemāku to mirkli paturēt par savu, tikai savu, un varbūt labāk, ja tas visā saturā ir palicis par tavu, tikai tavu.

Mīļā Universitātes Avīzē!

Novēlu tev palikt tikpat informatīvai un krāsainai kā līdz šim un nemaz nedomāt par iekšēju pensiju, lai gan veicis jau iz ļoti cēlināms.

Jāņa Kasulis
Jānis Kadiķis

Par tavu atvairību tavām bailēm, par visu, ko tu plecos turi viens, lai tirā jūtu daile sāktos jūsmas diena,

kur tavs un mans būs mūsu... Tak šķērmi ērmi zilē: nu kādēļ runcis melns ar baltu ūsu vēl sastapšanās ielu pušu vilē?

Aizmukšana jeb šķīvja pārdomas

Tu gribēji piesaistīt mani – kā raibi rakstainu māla šķīvi, kam stāvēt uz vietas katru dienu pie sienas – un tā visu dzīvi.

Bail no tik noslēgtiem rakstiem, no sevis pa svītrai tos dzēšu – domāju par un pret mūsu raksturiem, pats sevi lauskās plēšu.

Kuras lauskas uz grīdas nu atstāt, no kurām atkal reiz kopā vākties? Vai pa daļām var kļūt tik patstāvīgs, lai drikstētu sākties?

Tu tikmēr man pārmet: – No tā nu reiz mācies! – Nē, nav vairs nekā no šķīvja – ne pilna, ne tukša...

Es pat pie tevis uz mūžu nācis vēl neesmu – pagaidām vēl bija tikai no sienas mukšana.

es dejoju

Aicina LU deju ansamblis "Dancītis"

"Bēdu manu lielu bēdu,
Es par bēdu nebēdāju;
Liku bēdu zem akmeņa,
Pāri gāju dziedādam', dan-
codam'..."

Tā dziedam mēs un līdz ar mums visi nu jau kopš 1975. gada rudens, kad sanācām kopā pavisam neliels mazuļu pulciņš. Tagad esam izauguši par lielu kolektīvu, kur draudzīgi sadzīvo gan mazie, kam trīs un četri, gan tie, kam jau sešpadsmit. Mēs esam Latvijas Universitātes bērnu un jauniešu deju ansamblis "Dancītis" – mūsu skolotājas ir Uldze un Ilze Dzenes, muzikālie skolotāji – Rutīna un Vitauts.

Mūsu skolotājas ik dienas pacietīgi un ar lielu mīlestību māca mūs lasīt dejas ābecē. Tās burtus – dejas soļus un elementus – mazākie iepazīst vienkāršās rotaļās un spēlēs, lielākajiem jau jāprot ātri un bez misēkļiem izlasīt arī grūtākus "vārdus un teikumus". Sākot ar pirmajām nodarbībām, mācāmies izjust, izprast katru niansi mūzikā, dejā, lai varētu parādīt dejas raksturu, noskaņu, to izdzīvot, ne tikai mehāniski atdejojot iemācīto.

Skolotājas pamazām izkopj mūsu stāju, kustību koordināciju, ritma izjūtu, muzikalitāti, pakāpeniski atraisot mūsu

tēlainību. Cik sviedru un asaru reizēm nenorit, līdz deja izeļojas istajā krāsā! Mūsu repertuārs ir ļoti daudz dažādu deju un dziesmu – gan latviešu, gan arī cittautu. Ar prieku piedalāmies Deju svētkos un dažādos festivālos, koncertos. Nupat pavasarī piedalījāmies starptautiskajā deju festivālā Ungārijā, no kura atgriezāmies ar uzvaru. Turp dosimies arī šajā sezonā.

Ienākot kolektīvā, katrs mācāmies savu "es" iekļaut kopējā pulkā, būt disciplinēti, atbildīgi par kopīgo darbu, mācāmies visu paveikt labi. Ar gandarījumu varam teikt, ka tas, kurš labi strādā mēģinājumu zālē, arī skolā mācās labi un tei-

camī. Esam priecīgi, ka daudzi mūsu absolventi ir sekmīgi Universitātes un citu Latvijas augstskolu studenti un nu jau arī absolventi.

Kā katru gadu, arī šoruden aicinām savā pulkā jaunus dejtgrībētājus vecuma grupās no 3 līdz 16 gadiem, kā arī studentu grupā.

Mūsu nodarbības notiek 49. bērnu dārza zālē (ieeja no Veseļtas ielas 11 vai Grostonas ielas 8).

Pieteikties katru darba dienu no plkst. 17.00 līdz plkst. 18.00.

"DANCĪTIS"

Ceļojums uz salu

iesākums bija acīmredzams fakts – vairāk nekā puse "Universitātes Avīzes" darbinieku sevis pārvietošanai izmanto velosipēdu. Iespējams, ka iesākums bija Sāremā salas ģeoloģiskā veidošanās vai ziņas par tās neskartajiem krāšņumiem, tagad to vairs skaidri nepateikt. Ideja nobrieda jau ziemā – jābrauc uz Sāremā! Ar velosipēdiem.

Brauciena dalībnieku iespējamais skaits no apmēram 50 plūstoši saruka līdz pieci, un mēs – Toms, Mareks, Linda, Elīna un es (Anda) – skaistā vasaras dienā ar kuplām mugursomām nedēļas izdzīvošanai sapulcējāmies "Avīzē". Krietnu daļu dienas pavadījām, rosoties ap iedzīvi un gaidot lietus pierimšanu. Pavisam nejauši, bet pēc Mērfija likuma ceļojumam bijām precīzi izvēlējušies šīs vasaras lietaināko nedēļu. Tā kā bijām starta pozīcijā, tādi sikumi kā Toma līdzīgi šampānietim gaisā uzgājusi riepa un nokrišņi mūs nenovirzīja no kursa. Krēslas stundā jau pierimušā lietū liksmi traucāmies pa Brīvības ielu. Nekādu rekordu tonakt gan neuzstādījām – iestiprinājušies ar ceļmalas armēna meloni, palikām Toma vasarnīcā Saulkrastos. Nepienāca vēl ne divpadsmit dienā, kad jau bijām gatavi nākamajam posmam. Rīgas – Tallinas šoseja, lai gan nav pati gleznainākā vieta velobraucējiem, tomēr mūs pilnībā apmierināja. Pamazām bijām atraduši kopēju vidējo ātrumu, kas gan netika fiksēts. Ja kāds pārmerīgi atpalika, ātrākie varēja pabraukt

uz priekšu un atpakaļ fiziskās formas stiprināšanai. Debesis mums nelika garlaikoties, veicām neskaitāmas manipulācijas ar lietus jakām un plēvēm, obligātas bija arī atpūtas minūtes. Milzu somas uz bagāžniekiem turējās puslīdz stabili, un nekādi līdzsvara zudumi dalībnieku vidū nebija vērojami. Pirms Ainažiem iegriezāmies Randu pļavās, kas, leknas un pielīkušas, sniedzās līdz pat jūrai. Mani biedri, nermalīga instinkta vadīti, devās uz putnu novērošanas torni jūras malā, kur iztraucēja lielu jūras putnu, iespējams, gārņu baru.

Jau vēlāk, tālumā pamanot Ainažu vēja generatoru un turpat loģiski esošo robežu, pa nez kādēļ gandrīz tukšo šoseju lietūs pavadījām steidzāmies uz priekšu, izmantojot pēdējos mobilos sakarus, līdz nepielūdzami pazudām Igaunijas slapjajā miglā. Tumsai nākot, atradām naktsmitnes vietu gandrīz pie pašas jūras. Tās krasts šajā vietā bija zāļains un akmeņains, ar zemu priedīšu audzi. Bija silts, tomēr liņāja. Aizkūrām ugunsgrūdu un nedaudz pavakariņojām, dzirkstelēm kāpjot melnajās debesīs. No rīta "atradām sevi" uz Eiroveloceļa, kas stiepās gar gleznainu vietu – abās pusēs igauņu sētas (ideālā kārtībā), kreisajā pusē jūra ar akmeņainu krastu. Pēc laiciņa jau atkal bijām uz Rīgas – Tallinas maģistrāles. Prātā palicis, kā sevi izklaidējām, ceļmalas piknikā pievērsot sev uzmanību, sākumā pasīvi, vēlāk jau aktīvi mājot garāmbraucējiem. Atsaucība bija – draudzīgi atmāja pat vesels autobuss. Bet ne jau

nieki bija prātā – mērķis bija tuvu, un devāmies tālāk. Pēc Pērnavas mūs pārsteidza vispusīgs ceļa remonts, kur pāris kilometru manevrējam cauri putekļiem. Todien mums priekšā bija ista sacikste pašiem ar sevi, bet to vēl nezinājām. No Pērnavas traucāmies ostas pilsētiņas Virtsu virzienā, kur prāmiem mūs būtu jātrauc no kontinenta. Izbraucot no piknika vietas, netālu no Virtsu Toms, precizāk, viņa ritenis palika bez pedāļa. Tas bija izlēmis nolūzt tieši šeit. Tikpat dabiski likās, ka pēc kilometra atradās mājas, kur pedālis tika sametināts. Tā notiek... Vienlaicīgi paraugoties pulksteņi un saulē, secinājām, ka uz pēdējo prāmi ir iespējams tikt, bet nāksies pasportot. Mināmies, cik spēka, līdz izsikuma brīdī mēs ar Lindu atjaunojam fizisko pašcieņu un palikām patālu aizmurgurē. Tomēr mūsu steigšanās lēnām attaisnojās – krēslā piemiegtām acīm, izšaujoties cauri smalku mušiņu pilnam gaisam pie ostas, sasniedzām prāmi, tumsā jau bijām uz ūdens un tad uz salas – mērķis jau bija zem kājām jeb riteņiem. Mūs sagaidīja atklātās jūras smarža un nakts. Muhu salā ideāls ceļš stiepjas līdz Sāremā, ar ko to savieno četrus metrus garš dambis. Abpus ceļam raksturīga salu ainava – alvari, ka diļu audzes, akmeņi un jūra, diļa, jūra. Apmetāmies pavisam netālu no ostas, iebraucot pa taku tuvāk jūrai. Gulējām tāpat vien bez telts, palaujoties uz debesu labvēlību. No rīta mani pamodināja kāds vietējais riteņbraucējs, kurš aizsvīkstināja garām pa taku, ieinteresēti lūrot uz gulētājiem krīmos. Vēlāk pāri leknajai jūrmalas pļavai aizgājām līdz jūrai, kas šeit ir akmeņaina un pie malas dūnaina, nemaz neaicinot uz peldēšanu. Laiks arī bija visai nepastāvīgs – sauli nomainīja lietūs mākoņi, kas neaizmīrsa atveldzēt arī mūs. Turpat takas malā smaržoja bagātīgas meža zemeņu audzes. Tomēr reiz bija jāšak kustēties. Braucām pa galveno ceļu, kas bija patukšs, un, cik vien acs tālu sniedza, vidēja kadīķi, akmeņi un plašums. Arī iedzīvotāju Muhu salā ir maz, tikai šur tur redza-

mas sētas. Salas centrā, Līvas ciematā sasniedzām Sv. Katrīnas baznīcu (1267. g.), lielisku sava laika arhitektūras pieminekli – vienkāršu un reizē monumentālu. To apjoz salai raksturīgs akmeņu krāvuma žogs. Sāka līt arvien stiprāk, un mēs paglābāmies zem, šķiet, mūžvecajiem kokiem, kas apjoza baznīcu. Tad sekoja notikums. Pēkšņi pašķīda ūdens, nogranda pērkons, un brakšķēja lūstošie zari. Viesulis sagrieza ellīšķīgu loku, viss šķīda un skanēja. Elīna šajā brīdī bija uzrāpusies kokā un kā dzīvnieks pieķērusies vecajam, apsūnojušajam stumbram. Pārejie izšķīda kur nu kurais. Tikpat strauji kā nācis, virpulis aizņojoja tālāk, un mēs, iztramditi un spilgtā iespaida pārpilni, turpinājām mīrkt zem uzstājīgā lietus un gaidīt ja ne saulīti, tad vismaz smidzināšanu. Tikai vēlāk uzziņājām, ka vētra bija pārņojojusi pāri Igaunijai un arī Latvijai, nolauzot kokus un pat aizpūšot pa gaisu kādu sēņotāju pie Tallinas. Tāds, lūk, bija mūsu pikniks pie baznīcas. Pēc laika kā prāvi gliemeži turpinājām savu mītro ceļu (todienas veikums – 22,2 km) līdz dambim, kas savieno Muhu ar tās lielo masu Sāremā. Lietus bija aprimis, bet uz dambja sastapām spēcīgu pretvēju. Šādā situācijā netrenētām velosipēdistam pavid prātā doma par došanos pretējā virzienā, bet mēs jau bijām rūditi. Abpus dambim stiepās zāļains audzes, kur ligzdoja aizsargājami ūdensputni. Arī mēs tos redzējām, tomēr ornitoloģisku zināšanu trūkuma dēļ vienojāmies, ka tie ir vienkārši putni. Salas vispār ir ornitologu paradīze – mazās apdzīvotības dēļ tie jūtas netraucēti, un neatlaidīgam pētniekam te ir ko darīt. Jūra sniedzās tālu abpus dambim, apkārt pletās plašums un vēja lidlauks. Izbraucot cauri kādai pilsētiņai, neatlaidīgas līnāšanas pavadībā naktsmājas atradām leknā lapu koku mežā pie izcirstas

Slavas dziesma Pangas klintij

trases. Arī odi mūs noniecināja. Vispārējā slapjumā uztapa ugunsgrūds un kārtējā maltīte svaigā gaisā. Izmantojām visu, ko nu varējām, pret lietu un lidām tik teltis cerībā uz saulaināku rītdienu. Mēs ar Elīnu pie gailošās uguns nosēdējām līdz ausmai, kas pelēka, mikla un dūmakaina cēlās virs meža. Rīta pusē mūs sajūsmīnāja tāda kā cūciņas ruskšķēšana, kas vairākkārtīgi aizskanēja pār galvām. Atkal nācās secināt, ka tas ir vienkārši putns. Nākamais rīts bija varens mitruma ziņā. Ja mēs būtu gliemeži, priecātos, bet nu nācās bezmaz visu dienu pavadīt teltīs, sitot kārtis vai tamlidzīgi rotājoties. Tā kā pelēkās debesīs savādākus apstākļus nesolīja, pievakarē saņēmāmies un turpinājām slapjceļu. Tas istenībā bija fantastisks, ja vien tik stipri nelītu. Mašinas gandrīz nevienas, sulīgi meži, akmeņi un zemenes. Pievakarē caur egļu mežiem pielikumos pie jūras, un beidzot tumšzilajās debesīs paspīdēja koši sarkans saulriets. Ainava kā uz pastkartes. Treknī saauguši kadīķi veidoja tādas kā istabas bez jumtiem, šur tur pludmalē izkaisīti balsnīja gaiši akmeņi. Pierastās smiltis kā jūrmalā te nemanīja, zāle šķīta aizaugusi gandrīz līdz krastam. Tapa kārtējais

19. lpp. ▶

*Je man labi! Gandrīz kā možō.
Meitīnos kā ielītes.
Zai storo ierosmē un spars, ka lotojien
Zinātne drīz pascaules kalngādas un
Tev jēmt vajādāka pie jaunām un
fūnām skolām.
Jau 2002! Atkal iināfūcēj
Septembris. Pūthū Jānis vai
Jānis Būfmanis.*

<p>1992</p> <p>SABIEDRĪBA NEKAD NAV GATAVA RUNĀT PAR SEKSU</p>	<p>1993</p> <p>PĀVESTA JĀNA PĀVILA II VIZĪTE LATVIJAS UNIVERSITĀTĒ</p> <p>Kādam patīk arī tā sevi iemūžināt fakultātes sienās</p>	<p>1994</p> <p>6. JŪLIJS – ASV PREZIDENTS LATVIJĀ</p>	<p>1995</p> <p>NEDĒLAS ROZĪNĪTE</p> <p>"Pūšāi čurā pa logu un tainsa visādas āmucis, bet komandante vainīga..." A. Peičis</p>	<p>1996</p> <p>studentu padomes lapa</p> <p>Andris no Univer- sitātes De- bašu cen- tra. SP telpas kai- miņa.</p>	<p>1997</p> <p>UZSĀKTA KARJERA</p> <p>EINARS REPŠE – LU ABSOLVENTS</p>	<p>1998</p> <p>JUSU ZINĀŠANAI</p> <p>Skaistākā sievietē - Ieva Bondare – LU studente</p>
---	---	---	--	--	---	---

Ceļojums uz salu

Krustcelēs

Kuresaāres pils pie mūsu kājām

Gaisa mitrums 100%. Ūdens kvalitātes kontrole

◀ 18. lpp.

jūras ugunskurs, pūta stiprs vējš. Nākamā diena pagāja, likumojot pa zemes ceļiem tur-

pat jūras tuvumā. Tie vijās un meta cilpas, dažviet pietuvojoties ūdenim. Arī meža zemeņu galds mums vienmēr bija klāts.

Pārsteidzoši, cik salas flora ir daudzveidīga! Gar ceļmalām bija saziēdušas dzegužpuķes, šur tur redzējām spilgti dzeltenus ziedu laukus. Jūra mūs pievilka ar neatvairāmu spēku, un nākamā apmetnes vieta tika iekārtota tās malā, aiz muguras atstājot plašās igauņu lauku sētas. Krasts te bija akmeņainām smiltīm nosēts, ar kadiķiem un zemām priedēm noaudzis. Netrūka arī zvēru pēdu – pēc visa spriežot, te bija gājušas savvaļas aitas. Par lielākajām pēdām konkrētu ziņu nav, un tobrīd to neapcerējām. Nebiju arī pārliecināta, vai vēlētos pamosties brīdī, kad mani aplūko alnis vai mežacūku ģimene. No rīta mūs aplaimoja saule, lielā jūra dusēja zilganzaļa un mierīga. Pēc ūdens devāmies uz netālo lauku sētu, kur laipna igauņu sieviete mums pastāstīja, ka esam nakšņojuši uz viņas privātās zemes un ka šī ir māja, kur viņi atbrauc tikai vasarās. Pēc piedāvājuma nepiesārņot krastmalu laipni šķirāmies un likumojām tālāk. Mūsu mērķis – 21. augustā Pangas klints. Spīdot saulei, tā vien gribējās dziedāt. Noskaņojums, protams, bija lielisks. Gaisā šur tur pacēlās vanagi, salas kopējais kolorīts mirdzēja sulīgi zaļš un zilganzaļš. Atmodāmies tieši Lielās Dabas viducī. Dienai liecoties uz otru pusi, sasniedzām Pangas klinti ar bāku. Pie tās – tūristi, arī salai raksturīgie suvenīri no kadiķa un Igaunijas pamatieža – pelēkā marmora. Stāvkrasts rādījās iespaidīgs – atsegtais pamatiezis atklāts jūras vējiem, ūdens lejā – mierīgs un nepieejams. Nokāpjot gar malu lejā, gar klinšaino krastu veda akmeņaina taka. Piedūrām roku Igaunijas akmenim, uz kura uzplaucis viss šīs salas skarba skaistums. Pievārējām arī bāku, un nu jūra šķita vēl dziļāka un tālāka. Un atkal šis zilganzaļais kolorīts, ko Baltijas piekrastē esmu redzējusi tikai pie salām.

Pa akmeņainu un paugurainu taku gar jūras krastu iemīnāmies mūsu nākamajā apmetnes vietā, kas bija unikāla – teltis uzslējām pašā kraujas malā, bet ugunsкура vietu ierīkojām uz baltajiem akmeņiem skar-

bas jūras malā, līdz kurai jānokāpj pa stāvu taku. Un ugunskurs! No tūriem kadiķiem, kuru sausie stumbri un zari bagātīgi sakrituši līdzās zaļajiem. Tie bija tikai jāsalasa. Kadiķu uguns sprakšķēja ipaši karsta, pat nežēlīga, jūras vēja uz visām pusēm raustīta. Turpat uz krasta baltpelēkajiem akmeņiem – baltas gulbju spalvas. Škarbi, romantiski, skaisti un neatkārtojami! Droši vien mūsu uguni varēja redzēt no tālumā vidošās Ninanse pussa-

las, jo mēs samaniām viņējo.

ANDA LASE
(Turpinājums sekos)

Bezmaksas lekcijas par cilvēka saprāta noslēpumiem.
Iespējams saņemt bezmaksas konsultāciju pēc Oksfordas personības analīzes testa.
Lekcija notiks š. g. 27. septembrī plkst. 18.30. Visvalža ielā 4.
Sīkāka informācija: tālr. 9217634.

Lien ārā!
 Sērfo pa Eiropu ar savu EURO<26 jauniešu karti!

- 200 000 atlaides 36 Eiropas valstīs
- Tev un Taviem draugiem līdz 26 gadiem
- Eiropā populārākā jauniešu karte Euro<26 tagad arī Latvijā - Rīgā, Jelgavā, Ventspilī, Tukumā, Bauskā, Limbažos ...

EURO<26

www.euro26.lv

1999 2000 2001 2002

Par LU rektoru ievēlēts profesors Ivars Lācis

LU Botāniskajā dārzā uzlēdējis banānaugs

Studenti un pasniedzēji protestē pret budžeta "apgriešanu" Universitātei

Mūsu jaunā adrese:
K. Barona iela 34,
2. stāvā, tālr. 7283303

**Skaistumkopšanas
salona speciālisti ir gatavi
palīdzēt kļūt
pievilcīgākiem**

- ♦ Veido frizūras un make-up!
- ♦ Manikīra, pedikīra, kosmetologa pakalpojumi
- ♦ Darbojas solārijs
- ♦ LU studentiem, mācībspēkiem un darbiniekiem, uzrādot apliecību, joprojām cenu atlaides!
- ♦ Klienta kartēm darbojas loterija, kurā visi laimē!

Hello,

"I'm a young Roman from Switzerland and I want to make friends with young Latvian girls and boys. Please write me in English or German with photo, to the following address:

VITUS CASTELBERG
Hinterm Bach 34
CH - 7000 CHUR
SWITZERLAND

IESKATIES!!!

*Ja tu jūti, ka tev ir jādzied,
Neprasi, vai ir pienācis laiks.
Neprasi, vai ir pagājis laiks.
Ja tu jūti, tev ir jādzied!*

Ja arī tu jūti, ka tev ir jādzied, nāc un pievienojies LU PPF sieviešu kora "LATVE" dziedātāju pulkam!!!

Mēģinājumi notiek LU PPF Jūrmalas gatvē 74/76 pirmdienās un trešdienās no plkst. 17.00 līdz 19.00, 303. kab. Sīkāka informācija pa tālr.: 9563991.

LU sieviešu koris "Minjona" uzņem jaunas dziedātājas pirmdienās un trešdienās no plkst. 18.00 LU Mazajā aulā.

Studentiem – izīrē dzīvokli Boldeņrājā. Tālr. 7431357.

"Vārti" gaida

Tekstus studentu literārajam žurnālam "Vārti" gaida līdz š. g. 30. septembrim.

E-pasts: vaarti@e-apollo.lv

Adrese: studentu literārais žurnāls "VĀRTI", LU Filoloģijas fakultāte, Visvalža ielā 4a, Rīga, LV-1050.

LU Studentu teātris

izsludina jauno dalībnieku uzņemšanu šīgada 3. oktobrī no plkst. 18.30 līdz 20.00 LU Ķīmijas fakultātes aktu zālē (K. Valdemāra ielā 48). Pretendentiem sagatavot dzejoli. Papildu informācija: mob. Tālr.: 9221775.

Līdz 31. oktobrim
**STUDENTA BANKAS KOMPLEKTS
bez lietošanas maksas pirmajā gadā**

- VISA Electron
- Ibanka
- Telefonbanka
- Īpaša apdrošināšana
- Atlaižu karte
- Iespēja laimēt portatīvo datoru

JAUNUMS! Magistra kredīts ar īpaši izdevīgiem noteikumiem tikai Studenta Bankas lietotājiem.

JAUNAS IESPĒJAS

unibanka
SEB grupas banka

A/s Latvijas Unibanka, bezmaksas informatīvais tālrunis 8008009, fakss 7215566, www.unibanka.lv

"Universitātes Avīze"

(Iznāk katru otro otrdienu)

Redaktore ILZE BRINKMANE
Tekstus rediģē IEVA JASINSKA
Fotogrāfs TOMS GRĪNBERGS
Tekstus ievada BRIGITA KERSTENA
Datorsalikumu veido GUNTARS STEPĀNS

Adrese: Raiņa bulv. 19, 136. telpa, Rīga, LV-1586
(pastkastīte atrodas LU kancelejā)
Tālruni: 7034328, 7034329; Fakss un aut. atb. 7034330
Elektroniskais pasts: luua@lanet.lv
Mājas lapa Internetā: http://www.lanet.lv/~luua
Reģistrācijas apliecība Nr. 535.
Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz "UA" obligāta. Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar rakstu